- xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxvvvvv

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 38. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 17-го ЛЮТОГО 1977 76 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 17, 1977 No. 38. VOL. LXXXIV.

Гелен Олек очолила нову управу Окружного Комітету Відділів УНС в Чікаґо

Гелен Олек

Чікаґо (уд) — В неділю, 13-го лютого 1977 року, о год. 3-ій по полудні відбулися тут, в приміщенні Союзового Дому при 841 Н. Вестерн евеню, Річні Загальні Збори Відділів Чікаґівської Округи, на яких вибрано нову Управу в складі: Гелен Олек — голова, Михайло Сорока, Петро Семків і Лука Костелина — заступники голови; Степан Горалевський — секретар; інж. Володимир Бережан — скарбник, Осип Панчишин — фінансовий референт, мгр Володимир Нечай — пресовий референт, В. Костів, Володимир Матичак — організаційні референти, Василь Семків та Едвін Блідий — культурно-освітні референти, Іван Стадник — зовнішні зв'язки; Іван Гавалюк, Михайло Карачевський і І. Семук — вільні члени. До Товариського суду обрано Зенона Косачевича, Василя Гавдя і д-ра Богдана Дзюбінського. До Контрольної Комісії увійшли: Михайло Сенчишак, проф. В. Іващук, Софія Кульчицька.

У зборах взяли участь: Йосип Лисогір, головний предсідник; Уляна Дячук, головний касир; інж. Анатолій Дорошенко, головний радний; почесні члени Головного Уряду інж. Степан Куропась і Іван Іванчук, та обласний організатор Богдан Дейчаківський. Заступлених було 18 Відділів при участі 44 осіб. Зборами провадила Президія у складі: Микола Сенчишак — предсідник, Гелен Олек — заступниця предсідника, і Лука Костелина — секретар. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять пок. Миколи Ляшенка. Під час Зборів діяла Номінаційна Комісія, до якої входили: І. Хома, М. Карачевський і П. Врублівський.

За Управу Округи звітував уступаючий голова Михайло Ольшанський, подаючи до відома, що Окружний Комітет об'єднує 34 Відділи і 6949 членів. Організаційна квота на 1976 рік була 520 членів. Приєднано 236 членів і тим самим виконано квоту на 45 відсотків. До організаційної кампанії включилися 23 Відділи, але 11 Відділів не придбали жадних нових членів. Першунами в організаційній праці були: Михайло Семків, приєднавши 32-ох членів, Гелен Олек, придбавши 31 члена, та Михайло Ольшанський з 29 новими членами. Опісля відмітив він, що Роман Припхан приєднав 17 членів, а головний радний інж. Анатолій Дорошенко — 14 членів.

Помимо цих здобутків, більші Відділи все ж таки

(Закінчення на стор. 6-ій)

ПЕРШІ „ДЕСЯТНИКИ„ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ УНС

Михайло Ольшанський

Степан Глоговський

Д-р Микола Шпитко

Іван Одежинський

Джерзі Сиbudget. — З початком цього 1977-го року Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу проголосив передконвенційну членську кампанію, метою якої є придбати щонайменше 5,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10,000,000.00 долярів. За успіхи в цій кампанії призначено, крім звичайних, ряд надзвичайних нагород і відзначень. Кампанія поступово розгортається, а перед в ній ведуть чотири перші „десятники", які вже в перших тижнях цієї кампанії здобули по десять і більше членів, входячи рівночасно до „Клюбу Будівничих УНСоюзу". До цих чотирьох перших „десятників" належать.

Секретар 51-го Відділу в Чікаґо Михайло Ольшанський — придбав вже 16 членів, секретар 346 Відділу в Клівленді Степан Глоговський — придбав 13 членів, секретар 489 Відділу в Ню Йорку д-р Микола Шпитко — придбав 10 членів, і головний радний УНСоюзу з Філядельфії Іван Одежинський — придбав 10 членів.

Починаючи з сьогоднішнім днем, „Свобода" вже постійно інформуватиме про кожночасних нових „десятників" у цій важливій кампанії УНСоюзу, що є черговим зусиллям мобілізувати наші ресурси в найкращому інтересі самих забезпечених в УНСоюзі та їх родин, як і в найкращому інтересі нашої громади і народу.

САЙРУС ВЕНС ПОЧАВ СВОЮ МИРОВУ МІСІЮ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

Єрусалим. — У вівторок, 15-го лютого, державний секретар Сайрус Венс прибув до Ізраїля, щоб відновити спроби щодо встановлення тривалого миру на Близькому Сході. Він теж має відвідати Єгипет, Ливан, Йорданію, Савдівську Арабію і Сирію.

У заяві на Міжнародному летовищі ім. Бен-Ґуріона секретар Венс старався усунути побоювання ізраїльських властей, що деякі критичні заяви Державного департаменту, висловлені недавно в бік Ізраїля, можуть означати, що Вашінґтон готовий визнати Палестинську Визвольну Організацію (ПВО) як законного представника палестинських арабів, та що ЗСА вимагатимуть, щоб Ізраїль передчасно погодився відтягнути свої війська з окупованих арабських територій. Венс сказав, що Америка „віддана справі безпеки і дальшого існування Ізраїля як держави", наголошуючи, що його поїздка має на меті розглянути можливості „всеохоплюючої розв'язки" проблем Близького Сходу.

Натомість ізраїльський прем'єр-міністер Ітцак Рабін у своїй привітальній промові натякнув, що його уряд не хоче, щоб арабсько-ізраїльський конфлікт був полагоджений на загальній конференції в Женеві, як того бажає уряд президента Джіммі Картера, а воліє методу попереднього державного секретаря Генрі Кіссінджера, щоб конфлікт був розв'язаний „крок за кроком", тобто, щоб різні проблеми були полагоджені окремо.

Це є перша закордонна поїздка Сайруса Венса як державного секретаря. В середу він мав відбути наради з прем'єром Рабіном і міністром оборони Шімоном Пересом, конкурентом Рабіна на пост прем'єра.

Ловенстін в Женеві порушує справу совєтських дисидентів

Женева. — Аллард Ловенстін, представник ЗСА на сесію Комісії ОН для охорони людських прав, повідомив, що відбув розмову з представником Совєтського Союзу Валеріяном Зоріним в справі недавніх арештів совєтських дисидентів і заявив на пресовій конференції, що плянує відбути ще кілька розмов.

Минулої п'ятниці речники Державного департаменту повідомили, що Ловенстін, який тоді відлітав до Женеви, одержав доручення піднести справу заарештування Юрія Орлова, голови Московської Групи сприяння виконанню постанов Гельсінкських угод в Совєтському Союзі. Після публічних заяв президента Джіммі Картера і Державного департаменту в обороні заарештованих совєтських дисидентів Вашінґтон вирішив дещо змінити свою тактику у підході до оборони людських прав, а саме: піднести справу заарештованих на Женевській сесії згаданої Комісії та висловити своє стурбування совєтській амбасаді у Вашінґтоні.

Мехіканський президент закликає до відновлення зв'язків між ЗСА і Кубою

Вашінґтон. — Під час другого дня його відвідин столиці ЗСА мехіканський президент Хозе Льопез Портільйо заявив, що „дуже тішився б", якщо б дійшло до „нормалізації відносин" між ЗСА і Кубою, натякаючи, що ця справа буде заторкнена в спільному комунікаті, який має бути проголошений ним і президентом Джіммі Картером цього четверга.

Промовляючи у вівторок, 15-го лютого, в Крайовому Пресовому Клюбі, президент Портільйо кількакратно підкреслював, що Мехіко хоче якнайтіснішої співпраці із ЗСА, але рівнож заявив, що Америка та інші індустріяльні потуги мусять виявити більше зацікавлення проблемами країн „третього світу", тобто, допомагати економічно недорозвиненим державам, щоб запевнити „більшу справедливість в світі". Він також надіється, що ЗСА і Панама зможуть дійти до „обопільно задовільного договору щодо майбутньої долі Панамського каналу", що Мехіко і ЗСА зможуть розв'язати такі проблеми, як припинення нелеґального продажу наркотиків по обох боках кордону, полагодити справу нелеґальних мехіканських еміґрантів до Америки і розв'язати питання американських громадян, ув'язнених в мехіканських тюрмах.

У вівторок відбулася майже двогодинна нарада президента Портільйо з президентом Картером і заплянововано наради на середу і четвер.

Картер відповідатиме на телефонічні запити громадян

Вашінґтон. — Джоді Повелл, пресовий секретар Білого Дому, в четвер, 10-го лютого, поінформував, що в суботу 5-го березня, президент Джіммі Картер протягом двох годин відповідатиме на телефонічні запити мешканців ЗСА, які можуть дзвонити до Білого Дому безкоштовно. Запити і відповіді будуть передавані радіосіткою „Сі-Бі-Ес". Модератором цієї передачі буде відомий коментатор Волтер Кронкайт. Повелл сказав, що метою цієї радіопрограми, яка матиме назву „Запитуйте президента Картера" і яку можна буде слухати від 2-ої до 4-ої год. по пол., є „дальшим зближенням Президента до народу".

Президент закликає урядовців бути „зв'язковими з народом"

Вашінґтон. — Промовляючи в середу, 9-го лютого, перед працівниками Департаментів торгівлі і праці, президент Джіммі Картер закликав їх бути зв'язковими між народом і федеральним урядом", бо населення ЗСА, зокрема безробітні, потребують їхньої допомоги. Обговорюючи з урядовцями тих департаментів свій плян щодо реорганізації виконавчої частини уряду, Президент запевнив їх, що реорганізація має на меті довести до більшої ефективности департаментів і агенцій, а не спричинити звільнення теперішніх працівників. Закликаючи федеральних урядовців працювати ще з більшою ефективністю для добра країни, Президент сказав: „Ми не є шефами нікого, а слугами населення цієї держави, і не повинні цього забувати".

У 85-ЛІТТЯ БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

Сьогодні, 17-го лютого року Божого 1977-го, Первоієрархові Помісної Української Католицької Церкви, довголітньому в'язневі-мученикові за Віру і Нарід, Блаженнішому Патріярхові Йосифові Коберницькому-Сліпому, сповняється 85 років життя. Український Народний Союз, його Провід і Членство католицького віровизнання, приєднується до усіх тих, які з цієї нагоди від серця і душі бажають: ІСПОЛА ЕТІ ДЕСПОТА — НА МНОГІЇ ЛІТА, ВЛАДИКО!

НОВИЙ САМВИДАВНИЙ ДОКУМЕНТ СВІДЧИТЬ ПРО ПОГРОМИ В УКРАЇНІ І СЬОГОДНІ

Ню Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід продісталась поширена в самвидаві документальна збірка про організований похід Москви на знищення провідної верстви України в перших двох десятиріччях володіння комуністичної диктатури, зокрема про події, пов'язані з процесом Спілки Визволення України і Спілки Української Молоді. Ця студія базована на розповідях свідків, що пережили роки погромів, та на інформаціях і звідомленнях большевицької преси та офіційних публікацій. У світлі тих документів перед читачем розкривається широка картина підступно плянованих комуністичним режимом провокацій, метою яких було тотально розгромити частинне відродження української нації в 1920-их роках, яке було результатом її революційного здвигу в 1917-20 роках та утворення Української Народної Республіки. З цією метою тодішніх діячів української культури, науки, церковного відродження большевицька влада обвинувачувала в намаганнях організувати збройні повстання у спілці з „західніми інтервентами", привернути капіталістичний лад, владу поміщиків і под. Арештованим тоді українським діячам слідчі відверто заявили, що „нам треба поставити на коліна українську інтеліґенцію", а тих, кого, мовляв, „не поставимо — перестріляємо", або, що „слід би всю Україну перестріляти, та, на жаль, не можна".

У збірці відмічається, що в цьому антиукраїнському наступі брали теж участь українці, напр. Панас Любченко, який виступав на процесі СВУ в характері громадського обвинувача і там, у своєму голосному тоді слові, закинув обвинуваченим, що вони, мовляв, перетворили тодішню Всеукраїнську Академію Наук „у центр шпигунства". Це однак не врятувало і самого Любченка (пізніше голову уряду УССР), який в 1937 році вчинив самогубство, застріливши насамперед свою дружину і дочку.

Хоч збірка має характер історичної студії, проте у ній чимало вказівок на те, що в самій настанові політики Москви у відношенні до України істотних змін немає. Називаються приклади, як в нашому десятиріччі (точніше після погромів 1972 року) з бібліотек вилучуються твори знищених чи репресованих діячів культури, що їх після смерти Сталіна частинно „реабілітували", що їхні імена викреслюють з сучасних дослідних праць, що, наприклад, коли недавно автор одної літературознавчої студії посилався на Миколу Зерова, а цензор це переочив, то коли праця вийшла друком, її зразу сконфіскували — в книгарнях вона появилася з вирізаною сторінкою, на якій було згадане посилання. Одним з найбільших затискувачів української культури сьогодні вважається, м. ін., академік І. Білодід, який як відомо, по-російському підписується „Белодед".

Ця документальна збірка, величиною біля 200 сторінок, появиться незабаром у видавництві „Сучасність".

Започатковано збірку на новостворений Патріярший Фонд

Філядельфія. — Корпорація св. Софія в ЗСА інформує: Владика Ізидор Борецький з Торонта, координатор Патріяршого Фонду в Канаді і ЗСА, з нагоди 85-ліття Блаженнішого Патріярха Йосифа проголосив заклик, в якому сказано: „Ми звертаємось до всіх Українців, у розсіяні сущих, стати співтворцями і співробітниками Патріяршого Фонду, щоб зерно, засіяне нашим Патріярхом, росло і розвивалося на славу Божу, Української Католицької Церкви і Народу!" У відповідь на цей заклик уже відгукнилися та склали на Патріярший Фонд свої пожертви по $1,000.00: о. митрат Володимир Андрушків, о. митрат Володимир Білинський, Мирослав Бих, Олімпія Добровольська і Йосип Гірняк, Анна й Іван Квіт, Анна і Михайло Куриляк, Дарія і Ярослав Миндюк, Романа і Мирослав Навроцький, Лідія і Роман Осінчук, Дарія і Василь Пасічняк, Прихильники УКУніверситету, Осип Петрович, Тетяна і Зенон Цісик, Віктор Балабан та Зіновія і Остап Баран. Разом: $15,000.00.

КАНАДА ЗАСУДЖУЄ УРЯД СССР ЗА АРЕШТИ РУДЕНКА, ТИХОГО, ОРЛОВА, ҐІНЗБУРҐА

Торонто. (Комітет Оборони В. Мороза). — У висліді старань Комітету Оборони Валентина Мороза і Амнесті Інтернешенел, бувший міністер закордонних справ Канади і провідний член Ліберальної партії Мічелл Шарп вніс у федеральному парляменті резолюцію, піддержану лібералом Ґордоном Ферветером, і одноголосно схвалену членами всіх політичних партій, яка зобов'язує канадського міністра закордонних справ Доналда Джеймісона передати совєтському урядові „глибоке розчарування і глибоке затривоження цілого канадського народу" з приводу арешту членів Громадських Груп сприяння Гельсінкських умов Александра Ґінзбурга, Миколи Руденка, Олексія Тихого та Юрія Орлова.

Повідомлення про прийняття цієї резолюції канадським парляментом появилося в чільних щоденниках Канади.

ВЛАДИМІР БУКОВСЬКИЙ ВИСТУПИТЬ 5-го БЕРЕЗНЯ В НЮ ЙОРКУ В ОБОРОНІ СОВЄТСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Ню Йорк. — Комітет оборони радянських політичних в'язнів інформує, що видатний російський демократичний діяч і колишній совєтський політичний в'язень Владимір Буковський виступить 5-го березня ц.р. в Ню Йорку на зборах в обороні політичних в'язнів: Валентина Мороза, Івана Світличного, Василя Федоренка, Мустафи Джемілева та інших.

Разом з Буковським, який приїжджає до ЗСА при кінці лютого, виступлять український демократичний діяч Андрій Григоренко, Павел Літвінов, представник „Хроніки поточних подій", видатний американський журналіст І. Ф. Стоун та Марійка Миколенко, від Комітету оборони радянських політичних в'язнів.

Збори відбудуться в суботу 5-го березня в залі Стайвесант Гай Скул, 345 Іст 15 вул., о годині 3:30 по пол.

Буковський відомий українцям за його відкритий лист до А. Косиґіна, в якому він засуджує русифікацію. У листі написано, між іншим: „Мені боляче, що Росія є тюрмою народів у більшому маштабі, ніж це було 60 років тому, а в тюрмі люди не живуть з власної волі... Насильна русифікація проводиться не тільки самим фактом вивозу українців, вірмен, литовців і інших на „перевиховання" до Росії, але й свідомим „перевихованням" в дрібницях: в затримці листів на національних мовах, в забороні інших, крім російської мови під час побачень і. т. п. ... Постійні намагання нацькувати росіян на українців, вірмен, і. т. п., усіх на росіян, а євреїв — на українців...

„А все ж таки інтернаціоналізм існує... Якраз тут, в середовищі т. зв. „буржуазних націоналістів", яких є більшість серед політв'язнів. І якщо націоналістами є Будагян, Альтман, Калиниченко, Світличний, Шахвердян, Лук'яненко, Глузман, Антонюк — то і я націоналіст Український, вірменський, єврейський, чеський, польський, новозеляндський перуанський, бо демократія — це свобода і людини і поодиноких народів..."

ДУБЧЕК ЩЕ МОЖЕ ВІДІГРАТИ ВАЖЛИВУ РОЛЮ В ЖИТТІ ЧЕХО — СЛОВАЧЧИНИ

Прага. — Приятелі колишнього першого секретаря компартії Чехо-Словаччини Александра Дубчека, який в 1968-му році стояв на чолі руху, що старався злібералізувати комуністичну систему тієї країни шляхом встановлення „соціялізму з людянним обличчям", але старання якого припинила інвазія його країни військами Варшавського Пакту, зокрема Совєтського Союзу, твердять, що Дубчек вважає, що він в майбутньому ще таки зможе відіграти важливу ролю в житті Чехо-Словаччини і в міжнародній політиці.

Дубчек, який тепер працює на незамітному пості в міністерстві прохарчування, далі вважає себе марксистом, зазначуючи, що погоджується з поглядами компартій Італії, Франції та Еспанії. Він недавно заперечив поголоски, що відмовився покласти свій підпис під „Хартією 77", яка вимагає пошанування людських прав в Чехо-Словаччині, заявляючи, що він ще в 1974-му році писав протести до уряду, в яких таврував порушення цих прав Прагою, як рівнож писав в тій справі до компартій інших країн. Речник понад 500 осіб, які підписали „Хартію 77", повідомив західніх кореспондентів, що та група інтелектуалістів ніколи не зверталася до Дубчека, щоб він підписував цей документ.

Приятелі Дубчека розказують, що чехо-словацька поліція безнастанно слідить за всіма кроками колишнього першого секретаря компартії, починаючи з хвилини, коли він рано залишає своє помешкання в Братиславі, йдучи на працю, аж до його повороту домів. Хоча люди пізнають його на вулиці чи в автобусі, то стараються не входити з ним в розмову, бо бояться відплати властей.

Сам Дубчек в одному із своїх протестних листів заявив, що „політик вибирає хвилину і спосіб" звернення до публіки. Деякі його друзі думають, що Дубчек в недалекому майбутньому може виступити з публічною заявою про ситуацію в Чехо-Словаччині і тому покищо не підписав „Хартії 77". Один з його приятелів пригадав західньому кореспондентові, що теперішній лідер Чехо-Словаччини, Ґустав Гусак, за часів Сталіна кілька років сидів в тюрмі, а тепер є лідером партії і уряду. Існує можливість, що в Чехо-Словаччині знову зміниться ситуація, і Александер Дубчек знову займатиме пости, — сказав цей приятель Дубчека.

ПІВРІЧНИЙ ВИСТУП УЧНІВ УМІ У НЮ ЙОРКУ.

Ню Йорк. — У суботу, 19-го лютого, о год. 5-ій вечора тут в залі Літературно-Мистецького Клюбу при 136 2-га евеню, відбудеться піврічний виступ учнів Українського Музичного Інституту в Ню Йорку. У програмі цього виступу візьмуть участь учні кляс фортепіяна М. Байлової, Г. Мирошниченко-Кузьми, Л. Стругацького і К. Чічки-Андрієнко та кляс скрипки Р. Венке.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Між двома світами

Здається, що вже від непам'ятних літ ведеться боротьба між світом сваволі, тиранії, поневолення, жорстокостей, особистого і національного поневолення, та світом свободи, справедливости, гуманности, пошанування людських прав. Немає сумніву, що ця боротьба зокрема загострилася в часі і після Другої світової війни у висліді поконання німецького нацистського режиму Гітлера та конфронтації західніх демократичних систем з червоним комуно-російським імперіялізмом, який, якщо йдеться про злочини, сваволю і жорстокість та знущання над людьми і народами, далеко перевищив першого. Сили реакції, жорстокостей і поневолення, прикрившись найоблуднішими гаслами і барабанною пропагандою, на яку вони витрачають сотні мільйонів пограбованих з населення фондів, почали вже хвалитись успіхами, заговорили про ,,передовість'' їхньої комуністичної системи, про солідарність країн ,,соціялістичної співдружности'', про ,,дружбу'' усіх робітників світу, покликались навіть на засаду, що ,,переможців не можна судити'', не передбачаючи навіть, що у самій їхній загниваючій імперії наростають сили свободи, які не тільки спричиняють турботи для режиму, але також сколихують сумлінням вільного світу і викликують реакцію у тих, які, наситившись свободою, готові були забути поневолених.

Цими силами являються сьогодні борці за людські і національні права в поневолених Москвою країнах, включаючи сюди і новозагарбані держави-сателіти, як також ті сили внутрі імперії, які борються за демократизацію системи і привернення демократичних прав в СССР. Цю ситуацію в імперії знаменито аналізує Антоні Люїс у своїй статті п.з. ,,Репресії і відгуки'', поміщеній в газеті ,,Ню Йорк Таймс'' з 7-го лютого ц.р., закликаючи американців стояти на сторожі людських прав, бо серйозна постава і голоси на Заході, зокрема американські голоси, врятували життя вже не одному борцеві і дисидентові. А втім, до цієї теми висловлювали свою думку також численні інші автори на Заході і робили ствердження, що люди, які згідно з совєтськими кримінальними правилами повинні хилитися нижче трави, підносять сьогодні голос в обороні своєї мови, культури, проти стосування терору органами КҐБ, і навіть організуються в окремі групи для оборони чи нагляду над виконанням Гельсінкських домовленостей. Ніхто також не міг передбачити, що після окупації Чехо-Словаччини військами Варшавського Пакту в 1968 році населення тієї держави спроможеться на нові протести, чи знову протестуватимуть поляки, мадяри та інші, які вірять, що спільними зусиллями можна буде змусити комуністичні уряди до демократизації.

Багато дечого змінилося і на Заході. Проголошення президентом Картером важливости моральних засад у міжнародній політиці вказує, що Захід починає чимраз виразніше ставати по боці борців за волю і права, готуючись підняти голос протесту на недалекій вже београдській конференції европейських держав — учасниць гельсінкської наради. Тому можна сміливо ствердити, що перспективи борців за волю і людські права значно покращали. Треба також й українській спільноті на поселеннях скерувати свою працю у тому напрямі, допомагаючи державним мужам Заходу пізнати правду до глибин, а це в свою чергу полегшить долю тих братів і сестер, які стоять у першій лінії боротьби проти світу темряви.

Відрадне явище

Протягом останніх кільканадцятьох років американська преса заповнена тривожними закликами коментаторів, батьків, виховників молоді тощо, щоб телевізійні сітки припинили передавати програми чи фільми, в яких в подробицях зображені різні злочини, зокрема насильство, вбивство, схоплення, ґвалт та порнографічний матеріял, тобто програми, які не надаються для молоді та дітей.

На жаль, телевізійні станції досі прикладали мало уваги тим закликам, хібащо погодилися встановити т. зв. ,,родинні години", під час яких мали б бути передавані тільки такі програми, які можуть бачити всі члени родини. Однак, це не причинилося до значного поліпшення якости програм, бо навіть під час ,,родинних годин" станції продовжували передавати частинно невідповідні програми, а поза тими годинами — то телевізійні екрани далі були насичені відтворенням різних насильних злочинів.

Не мали великих успіхів і старання Федеральної Комісії для справ телебачення і радіо, бо повновласті цієї Комісії обмежені різними законами, які мають на меті запевнити свободу слова в ЗСА, хоча дуже часто тяжко зрозуміти, як усунення порнографічного матеріялу чи сцени, в якій в подробицях зображене насильство, противорічить свободі слова.

Але протягом останніх кількох місяців можна завважити досить відрадне явище, що самі корпорації, продукти яких реклямуються на телебаченні, почали встановляти напрямні щодо родів програм, на яких вони бажають бачити свої комерційні оголошення. Треба признати, що ті фірми перейняли ідею від однієї приватної громадської організації, яка вже довший час закликає бизнесовий світ бойкотувати невідповідні телевізійні програми. Велика кількість корпорацій підхопила цю ідею. Тепер телевізійні сітки відчувають такий натиск, який вони найкраще розуміють — натиск на їхню кишеню. Коли корпорації відмовляються спонзорувати програми, які на їхню думку містять непотрібні сцени насильства чи порнографії, то телевізійні сітки тратять тоді мільйони долярів. А в ЗСА, як відомо, ,,гроші говорять".

Треба надіятися, що бизнесовий світ продовжуватиме цю корисну акцію прочищення телевізійних програм, бо показане на телебаченні насильство чи інші злочини впливають неґативно не тільки на дітей і молодь, але також на дорослих осіб. Журнал ,,Ті-Ві Ґайд" недавно помістив вислід опитування, переведеного серед злочинців, які тепер відбувають терміни ув'язнення. Опитування виявило, що багато з тих злочинців призналися, що вчилися свого ,,ремесла" з телевізійних програм, а деякі з них під час своїх злочинів навіть точно додержувалися сюжетів тих програм.

Американському бизнесовому світові належиться признання за старання оздоровити суспільство, зокрема тепер, коли по цілій країні зростає рівень злочинности.

Василь Маркусь

ПАТРІЯРХОВІ ЙОСИФОВІ 85 РОКІВ

17 лютого 1977 доживе наш Блаженніший Отець Йосиф Сліпий благословенного віку — 85 років свого трудолюбивого й страдницького життя. Боже Провидіння наділило його справді патріяршим віком, бо йому судилося нині бути найстаршим станом і роками серед української католицької ієрархії в Україні і поза нею. Він єдиний продовжує сьогодні ланцюг поколінь передвоєнної ієрархії з тими Владиками, що були іменованими вже по Другій війні, між єпископами дочерних церков в діяспорі та таємно висвяченими архиєреями Церкви-Матері в Україні. Він також перед світом несе свідчення понад 30-літнього мучеництва Української Католицької Церкви під большевицьким режимом, бувши її живим ісповідником серед нас.

Вже тільки з цих причин ювілей 85-ліття Патріярха Йосифа стає рідким загальнонаціональним святом усіх українців без різниці країни перебування, політичних поглядів та релігійної приналежности. Є в житті народу люди, що належать усім, а не лише вузькій спільноті - релігійній чи політичній, яка з ними себе ближче ідентифікує. Такими в нашій історії 20 століття були М.Грушевський, Симон Петлюра, митрополити Липківський і Шептицький. Сьогодні єдиним із живих наших велетнів того маштабу, першим українцем нашого часу є Блаженніший Патріярх Йосиф Сліпий.

Не лише той факт, що Блаженніший Отець Йосиф провів 18 років в домі неволі, що він не заломався від тортур, відважно боронив свою Церкву, безправно нищену, не лише його оборона прав цієї Церкви після його звільнення та її репрезентація на Заході, рівної якій ми досі не мали, ставлять Ювілята в ряди рідких постатей нашої історії. Все це добре відоме, гідно відзначене й, мабуть, всіми визнається!

Але є ще інші прикмети, які надають винняткового значення Патріярхові Йосифові. Це він, вперше на протязі нашої довгої церковної історії, зумів мужньо виступити в обороні своєї Церкви проти ще й інших могутніх цього світу, як мало хто інший в минулому. Хто дав приклад такої невгнутости, послідовности, святої твердости супроти римських дипломатів й адміністраторів, що ігнорують не тільки наші слушні зусилля за патріярхат, але й мовчанкою збувають зойки переслідуваної Церкви!

Це Блаженніший Йосиф промовляв кілька разів перед Вселенським Собором, Папським Синодом єпископів про топтання основних прав людини в совєтській імперії, зокрема ж права вірити й ісповідувати вільно свою релігію. Це він, у приявності Вселенського Архиєрея Папи Павла У1, драматично представив ситуацію нашої Церкви й народу, нагадуючи цьому високому форумові про ,,гори трупів і річки крови'' в Україні. І навіть, коли ситі і глухі не чують голосів болю і спраги Божої Благовісті, навіть коли вони уважають, що така мова заколочує їхні розпочаті ,,діялоги'', то Патріярх Йосиф не перестає стукати до сумління людства.

Скрізь, де б він не знайшовся (а за останніх 14 років тричі побував в Північній Америці, двічі в Азії, раз в Австралії і Південній Америці і кілька разів у столицях Західньої Европи), підносив голос в обороні усіх покривджених, а насамперед переслідуваних за віру. Його мужня оборона стародавніх прав нашої Церкви та підношувана ним правда не одного ,,колола очі''. В ім'я цієї правди готов був він прийняти наличку ,,твердого'', ,,не дипломата'', ,,впертого'', ,,негнучкого'', у відношенні до римських дипломатів і достойників. Патріярх Йосиф належить до рідких сьогодні людей, які речі називають по імені і які вміють сказати ,,ні'', коли треба!

Ніхто, як він досі, з-поміж нашої ієрархії, не виступав так проти обкроювання наших прав, проти латинізації Церкви й обряду. Оборону Української Католицької Церкви він поставив у загальний плян обстоювання помісности усіх східних Церков, що перебувають у єдності з Апостольським Престолом. В одному із своїх листів до речників Апостольської Столиці Патріярх недавно писав:

,,Латинська Церква не повинна поглощувати східні Церкви''. Вона, натомість повинна визнати автономію їх синодів та їх старовинні звичаї самоуправности. А якщо йдеться про істоту змагань за нашу патріяршу систему управління, то Патріярх Йосиф так її представив римській дикастерії: ,,Належить визнати всім східнім Церквам право рядити свої внутрішні справи самостійно при збереженні верховенства Римського Архиєрея, без того, щоб вони були зобов'язані кожночасно і в кожній окремій справі управління звертатися попередньо або прохати додаткового потвердження своїх ухвал від Курії, зокрема Східньої Конгреґації, що є практикою сьогодні''.

Такі і подібні вимоги Блаженніший Отець ставить незалежно від того, що це у Ватикані натрапляє на глухе вухо і повторні ,,вета''. Інші на його місці

(Закінчення на стор. 6-ій)

Любов Дражевська

,,ДЕ МИ СТОЇМО В МИСТЕЦТВІ"

(3)

Інертність українського мистецького середовища панелістка пояснює майже тотальною відсутністю мистецької критики. Але навіть, коли в українській пресі з'являються мінімальні відгуки, на них не звертають уваги, як наприклад, на протести проти банальізації української вишивки: уміщування вишивкових мотивів на кераміці.

Оленська-Петришин висловила жаль, що найбільший щоденник ,,Свобода'' не має рецензента, який реґулярними відгуками міг би мати вплив на стан українського мистецтва. Трапляється лише спорадична критика, яка часто оминає важливі явища, а згадує незначне. Та критика обумовлена характером малого середовища, в якому особисті знайомства зв'язують руки. Щиру критику мистці часто сприймають, як особисту образу, а похвали, часом написані друзями мистців, не допомогають ні мистцям, ні читачам.

Без конструктивної критики серед українських мистців помітно брак зростання, творчу апатію, мале зацікавлення творенням мистецьких вартостей, новими засобами експресії. Наприклад, в 50-х і 60-х роках у нас не було зацікавлення безпредметним мистецтвом у той час, коли воно мало творчу силу в американському довкіллі. Також бракує зацікавлення сучасними спробами новаторства, як от напрямками ,,он'' чи ,,поп арт''.

Українське мистецьке середовище, в якому успіх запевнений (знову ж бо без відповідальної критики), не спонукує наших мистців виходити поза нього і випробувувати свої сили у тяжкій конкуренції американського мистецького світу. Знову ж через відсутність критики мистці легко користуються позамистецькими критеріями, що спричиняє дешеві розв'язки та малі зусилля взагалі. Багато мистців вибирають тематику найбільш приступну глядачам і ними люблену. Так мистці опиняються у творчо безвихідній ситуації.

Оленська-Петришин також гостро критикувала рівень українських мистецьких виставок (включно з репрезентативними, як от у Вашінґтоні), знижений через відсутність відповідальної критики і відсутність жюрі. Завдяки великій кількості відвідувачів виставок та похвальних рецензій, з'являється враження мистецької ідилії та ілюзії роздутих вартостей замкнутого суспільства, в якому так звані визначні мистці, мабуть, ніякого визнання не могли б здобути поза українським середовищем.

Панелістка підкреслила, що глядач, споживач мистецтва, відіграє важливу ролю в українському мистецькому середовищі і мистецькому процесі. Як меценат мистецтва, глядач завжди впливав на критерії мистецтва своєю підтримкою. Проте наш глядач часто дізорієнтований, несвідомий завдання мистецтва, легко піддається своїм сантиментам. Однак є багато позитивного зацікавлення і підтримки. Художниця сказала, що вона особисто вдячна глядачам за підтримку, що дістала від них, особливо в її перших кроках.

Ірина Петренко-Федишин — ,,Де стоїть українське мистецтво?''

Ірина Петренко-Федишин дістала ступінь маґістра в Гантер Колледжі. Пізніше студіювала історію мистецтва в докторській програмі Колюмбійського Університету. Малярству училась у Гантер Колледжі та в Арт Стюдентс Ліґ у Ню Йорку. Брала участь у численних групових виставках і мала кілька своїх індивідуальних. Від 1970 року викладає мистецтво в Міському університеті у Ню Йорку. Має ряд публікацій з естетики і критики мистецтва.

Доповідь Петренко-Федишин відзначалась тим, що вона не тільки гостро критикувала стан українського мистецтва у діяспорі, а поставила перед мистцями і суспільством конкретні завдання.

Про стан мистецтва на Україні панелістка сказала, що він трагічний не через брак талантів, а тому, що все оригінальне, індивідуальне і передове, а ще до того українське, вважається злочинним. Звичайно крім офіційного соц-реалізму і нешкідливого фольклору, тут і там проблискує нескорений талант і оригінальність, цікава інтерпретація історії та сучасности. Але це — спорадичне явище, яке здебільшого відбувається в традиційних формах і часто виходить перестарілим та блідим, порівнюючи до динамічного мистецтва вільного світу.

Далі панелістка гостро скритикувала рівень українського мистецтва по цей бік залізної завіси, почавши з питань: де стоїть наше мистецтво і наша культура, на якому рівні? Чи наше мистецтво знаходиться в чільних музеях Ню Йорку, чи навіть у менших американських музеях?

Шукаючи причин, як висловилась панелістка, тупцювання на місці, застою і навіть апатії та ,,буржуазно-міщанського'' рівня нашого мистецтва, І.Петренко-Федишин ствердила, що українське мистецтво в Америці, особливо в Ню Йорку, обмежилось до українського ґетто і не вийшло поза його рамці за винятком кількох мистців. ,,А що гірше, — сказала панелістка, — все, що більш експериментальне, оригінальне, новаторське, зустрічалось і зустрічається з підозрінням, ненавистю, ароґантним висміюванням, обезцінюванням та нетолерантністю з боку критики, публіки і часто самих мистців. Таким чином, молодша ґенерація аспіруючих мистців,

(Закінчення на стор. 6-ій)

Роман С.Голіят

ПОЛЯКИ ПРО СЕБЕ

,,Ґвязда Полярна'' з 22-го січня ц.р. в статті ,,А що Польонія?'' інформує про діяльність на терені ЗСА польських терористичних груп. У летючках, які розсилаються, організатори закликають до актів терору й самі працюють в тому напрямку, роблять, що тільки вдається. Малюють червоною фарбою стіни й двері агенціям, що влаштовують прогульки до Польщі, смарують на вікнах серп і молот; під час викладу професора, який є інших поглядів від них, вкидають на залю червоний дрючок; фотографують людей, які входять до бюр ПКО, чи консулятів Польської Республіки Людової, а відтак публікують ці знімки у своїх пашквільних виданнях.

Є дві версії про походження тих хуліганських груп. Одна говорить, що ,,незломні'' (подібно як хорвати) не можуть дочекатися вільної Польщі і почали тероризувати людей, які мають інші погляди від ,,незломних''.

Друга версія говорить, що це перешколені в Польщі комуністи, підкинуті в ЗСА, із завданням виконувати провокаційні завдання. Вони влаштовують напади на доми й бюра осіб, які мають навіть найбільш невинні контакти з Польщею, вдаючи, що вони є ,,незломними'', які воюють за ,,визволення Краю''. В дійсності їм йдеться про те, щоб викликати в очах американського народу огиду до ,,незломних'', яких Варшава не може стерпіти.

Не знати, де є правда, щоб це ствердити, — сказано в статті, — але редакція ,,Ґвязди Полярної'' каже, що ,,мусимо проте, сказати, що зле діється в Польонії. Сьогодні вибивається вікна (так робили гітлерівці заки дісталися до влади), а завтра підкладатиметься бомби під американські уряди і будуть поривати літаки. Приклад хорватів може бути заразливим для наших шалених. Найвищий час, щоб Конгрес Американської Польонії звернувся про допомогу в ліквідації зла до американських властей. Найвищий час, щоб кожний здорово думаючий у своєму засязі паралізував вибрики. Не чекаймо, аж почнуть вибухати польські бомби в ЗСА, й американські поліцисти почнуть гинути від польських куль. До такої ганьби ми не повинні допустити''.

В статті дальше читаємо, хто впав жертвою того терору: ,,Польській родині, відомій і заслуженій на суспільній ниві, підпалено дім тільки тому, що власник дому, як вихованок Вітося і здецидований симпатик Стронніцтва Людового, завжди відмежовується від якихнебудь контактів із санацією'', яка по смерті Залеського, президента Польського Екзильного Уряду в Лондоні, має під цю пору аж двох президентів, що між собою конкурують. ,, Був плян також виконати скритовбивство над двома поляками — повідомлене вчасно Еф-Бі-Ай перешкодило у виконанні того вбивства''.

Редакція від себе додає: ,,Може це перший раз редакція ,,Ґвязди Полярної'' відважно і з повною відповідальністю назвала річ по імені. На підставі оцінки тижневика ,,Ґвязди Полярної'', існують щонайменше два осередки, в яких можна зауважити збіг шкідливої діяльности серед нашої Польонії. Є це групи давніх загорільців, яких ,,Ґвязда Полярна'' називає ,,незломними'', і друга — то комуністичні агенти''.

Це коротко про терористичні акти серед польського поселення в ЗСА. А як діють комуністичні висланники серед української еміграції? Чи є якесь чуйне українське вухо, яке стежить за діями большевицької агентури серед нашого поселення?

На тій самій сторінці ,,Ґвязди Полярної'' є відповідь о. Сойкові, який у листі до редакції нарікав і твердив, що ,,небагаті — людьми і засобами — є польонійні парохії в ЗСА (...), що церковні інституції в ЗСА ...і польські переходять під цю пору велику фінансову кризу; що пробощі заробляють менше половини того, що заробляє звичайний робітник''. На це о. Сойкові відповідає Ф.Ляховіч, який доводить, що вина в тому по стороні священиків і сестер, які замість того, щоб вчити дітей тисячолітньої польської культури, викидали із парохіяльних шкіл польські книжки, а дітей вчили і виховали для ірляндського, а не для польського римо-католицького костела. Діти емігрантів, які закінчили т.зв. польські парохіяльні школи, ходять до ірляндських церков, або зовсім не ходять до церков; й немає тут нічого дивного, що церкви почали світити майже пусткою. ,,Школа потрапила вирвати з душі польськість, але не зуміла защепити в ньому ірляндство''.

Володимира Ценко

ДАР ЛЮБОВИ

,,О Ізраїлю! Якби ти знав,
Чого в серці тім повно!
Якби знав, як люблю я тебе!
Як люблю невимовно!

(І. Франко)

У величавій святині вічного міста Риму, що носить назву базиліки св. Петра, недалеко патріяршого двору та Храму Жировицької Богоматері, стоїть маєстатична постать старозавітного пророка Мойсея, що її так чудово вирізьбив у білому мармурі безсмертний Мікельанджело І коли ви вдивляєтесь у цю могутню, сувору постать, то проймаєтесь мимоволі почуванням страху перед неминучою Божою карою за провини незгідливого, роз'яреного народу.

Наскільки інакшу постать Мойсея створив український національний геній Іван Франко, наділивши його безмежною любов'ю до рідного обездоленого народу:

,,Ти мій рід, ти дитина моя,
Ти вся честь моя й слава,
В тобі дух мій, будуще моє,
І краса і держава!

Я ж весь вік свій, весь труд тобі дав
у незломнім завзяттю —
підеш ти у мандрівку століть
З мого духа печаттю."

У великій тузі і турботі за долю України Іван Франко у віщій візи передбачив переслідування українського народу створив прекрасну, неперевершену постать українського релігійного й національного провідника, якого український нарід вітає у цьому році із 85-ти літтям та 60-ти літтям Богослужіння.

І не припадково під час останньої поїздки та спонтанних вітань наші визначні провідники часто вживали цього порівняння :

,,Ваша Святосте! Ви як старозавітний Мойсей ведете наш народ і спрямовуєте шлях нашій Церкві в обітовану Батьківщину, та до повногранної праці і розвою. Вірні і нарід маршують за Вами, за тим, що не знає компромісів, якщо ідеться про добро Народу і Церкви" (привітальне слово д-ра Марунчака — з Вінніпеґу).

Цитатою із ,,Мойсея" закінчив привітальне слово д-р Константин Біда у Оттаві:

,,Сьогодні клонимо голову перед Вашим Блаженством. Клонимо голову перед Вашим героїзмом і духовою силою, перед Вашим терпінням у совєтських в'язницях і північних тайґах. Дякуємо Вам, Блаженніший Патріярше, за велику жертву Вашого терпіння, сили і праці. Ця жертва пригадує нам слова поета:

,,Все, що мав у житті, він віддав
Для одної ідеї,
І горів, і яснів і страждав,
І трудився для неї".

Ця ідея — це єдність у Церкві і в народі, яка була моттом майже всіх виступів Блаженнішого Патріярха на американському і канадському теренах. Цей заклик прийняв майже драматичну форму під час проповіді Блаженнішого Патріярха в церкві Христа Царя на Найставні у Філядельфії, де міститься копія чудотворної ікони Зарваницької Богоматері, що вже тут, на американському терені, прославилась чудами, доказом чого є численні вота.

Під Покровом Зарваницької Матері Божої виростав наш Достойний Ювілят і маленьким хлопчиною молився перед її образом, бо народився він 17-го лютого 1892 року на шляхетському хуторі Івана Коберницького-Сліпого і Анастазії Дичковської біля Зарваниці на українському золотому Поділлі.

Копію Зарваницької Божої Матері у травні 1973 р. урочисто коронував Блаженніший Патріярх в асисті бл. п. Митрополита Кир Амврозія, Кир Василя Лостена, Кир Ярослава Ґабра та Кир Ізидора Борецького й численного духовенства на чолі із парохом о. архпрс. Василем Головінським, який рівночасно був останнім завідателем парафії в Зарваниці. Коронував цю ікону срібними коронами, що їх благословив великий добродій та спаситель із важкої сибірської каторги Папа Іван XXIII, та — за словами очевидців — під час урочистого акту молив: ,,Мати Божа, допоможи довершити велике діло!" Під час посвячення іконостасу у церкві Христа Царя дня 22 вересня 1976 року Блаженніший Патріярх зворушеним голосом сказав:

,,Я навіть вирвав би своє серце з грудей, щоб Ви з ним злучились і об'єднались. Залишім менше важливі і дрібні справи, а на перший плян поставмо найважливіше: Об'єднання через патріярхат! Пам'ятайте, що наші брати на Рідних Землях у катакомбах, переслідувані, покладають на Вас великі надії, не заведіть їхніх сподівань!"

Ця турбота за долю закованих, замучених братів, пройнята неприхованим почуванням жаху за дальше існування українського народу, бо не лиш фізично винищують нас, але ворог посягнув уже по саму душу українського народу: ,,Страшно стає за те широке море, яке мілкішає, вихлюплюється на безплідні пустелі, втрачає свій аромат і споконвічні стійкі властивості" (Є. Сверстюк) — є провідною зорею всієї діяльности Блаженнішого Ювілята. Вона за Божою поміччю наділяє його прямо надлюдською енерґією.

Дуже драстично змальовує сучасний стан в Україні Валентин Мороз: ,,Дехристиянізація, колективізація, індустралізація, масове переселення з села до міста, — усе це було небаченим в історії України розбиттям традиційних структур, катастрофічні наслідки якого виявились ще далеко не повністю... Атмосферу Різдва, Великодня в українському селі скаламутили і скалічили. Вже й забулось, що таке Різдво" (В. М. Хроніка опору)

СОЮЗОВЦІ! ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: ПРИДБАТИ 5.000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1976 РОКУ

В звідомленні Організаційного Відділу УНС за грудень 1975 року ми писали, що цей місяць був одним з найкращих від 28-ої Конвенції УНСоюзу, яка відбулася 1974 року; а найкращим був тому, що в тому одному місяці було придбано 487 нових членів. забезпечених на 133 000 долярів. Тепер, коли доводиться нам звітувати за грудень 1976 року, то з приємністю підкреслюємо, що цей місяць був ще кращим. більш урожайним для УНСоюзу,ніж грудень 1975 року. В грудні 1976р. Головна Канцелярія одержала 508 аплікацій нових членів, забезпечених на імпозантну суму 1 318 000 долярів. Коли б ми могли мати в календарному році таких,,два грудні'',то ми не лише покрили би усі річні втрати, але при тому прямували би до 90 000 членства в УНСоюзі.

Ці поважні організаційні успіхи, а при тому і фінансові (бо коли одержимо бульше аплікацій нових членів, то опісля буде і більше зібраних членських вкладок) в першу чергу завдячуємо тим відділовим урядовцям, які відгукнулися на наші заклики перед закінченням року. Щоб стимулювати організаційну працю, Екзекутивний Комітет УНСоюзу провадив різні спеціяльні акції, які частинно допомогли осягнути згаданий успіх. Шкода лише, що більше відділових секретарів не скористало зі спеціяльної акції бонусів.

Коли говорити про успіхи поодиноких осіб чи Округ, то в першу чергу наша подяка і признання належить Чотирнадцятьом Союзовцям, членам Клюбу Будівничих УНСоюзу, фотографії яких подаємо внизу і які придбали в грудні разом 167 членів, що становить майже одну третю грудневих здобутків. Безперечно, що також подяка належиться і тим союзовцям, що придбали менше десяти членів, а навіть, якщо придбали лише одного, бо і тим довели свою льояльність до заслуженої своєї установи. Якщо говорити про успіх Округ у грудні, то не можна поминути того, щоби в першу чергу не висловити признання Філядельфійській Окрузі з її головою Петром Тарнавським за те, що в грудні придбали 110 членів, забезпечених на 990 000 долярів, і тим самим одинадцятий раз стали союзовим чемпіоном. Успіхи Округа завдячує гармонійній співпраці відділових урядовців, які мають це за честь, коли Округа побиває рекорди і рік за роком є чемпіоном. Доказом гармонійної співпраці є це, що, як вже було сказано, придбано в одному місяці 110 членів, з яких головний радний Іван Одежинський придбав 13 членів, секретар 430-го Від. Іван Книгницький — 12 членів і секретар 153-го Від. інж. Іван Скіра — 10 членів. Дуже гарно працювала і Округа Ню Йорк під керівництвом свого голови Миколи Хоманчука. В грудні відділові урядовці придбали 86 членів, забезпечених на суму 299 000 дол., і тим самим ця Метрополітальна Округа вперше одержала грошовий бонус за виконання квоти на 75 відсотків. Найбільша заслуга в придбанні 86 членів у грудні належить постійному організаторові околиці Союзівка проф. Романові Чучкевичеві за придбання 20 членів. Також велика заслуга є в тому неструдженого і заслуженого союзовця, секретаря 204-го Від., д-ра Василя Палідвора, який придбав у грудні 13 членів. До успіхів Округи Ню Йорк в грудні також доклала свою ,,цеголку'' пані Марія Душник — заступниця головного предсідника, яка ,,по-традиції'' завжди в грудні приєднує десять членів(тим разом вона приєднала одинадцять). Слід додати, що до придбання 86 членів у грудні Округою Ню Йорк причинилися і голова Округи Микола Хоманчук, який є рівночасно секретарем 5-го Відділу, і заслужений секретар — організатор у Відділі 200 Іван Пригода.

Також у грудні придбав 14 членів, забезпечених на 64 000 долярів, секретар 432-го Від. в Торонті Богдан Зорич, а разом в минулому році він зорганізував 44 члени, забезпечених на 183 000 долярів. Головна радна і голова Округи Лігай Веллі та секретарка 47-го Від. пані Анна Гарас придбала в грудні 13членів і тим самим стала чемпіонкою між жінками—секретарками, а своїй Окрузі тим допомогла виконати квоту на 75 відсотків і дістати грошовий бонус. В Надгудсонській Окрузі — Джерзі Сіті, 11 членів придбала заслужена Союзова діячка, кількакратна чемпіонка, пані Квітка Стецюк.

Округа Чікаго, яка зайняла третє місце з найбільшим числом нових членів, в минулому році також мала успішний грудень, придбавши 53 нових членів. Заслуга належить голові Округи Михайлові Ольшанському, який, даючи добрий приклад іншим секретарям, сам придбав 10 членів до 51-го Від., що в ньому є секретарем. Також придбала 10 членів в грудні колишня головна радна, секретарка 22-го Від. пані Олена Олек. До здобутків Округи Чікаго в грудні причинився багато союзовий піонер Михайло Семків, секретар 379-го Від., який придбав 19 членів, а разом в минулому році він придбав аж 32 члени.Всіх членів в минулому році Округа Чікаго придбала 236; вони забезпечені на суму 490 000 долярів.

Не можна поминути заслуженого секретаря 292-го Від. в Детройті Петра Федика, який також придбав у грудні 10 членів, а разом в минулому році — 29 членів. Також у грудні придбав десятку членів секретар 411-го Від. у Торонті пастор Василь Давидюк.

Придбання 508 нових членів у грудні місяці, коли кожний має десятки інших передсвяточних справ до полагодження, говорить про те, що коли є добра воля і ентузіязм до праці, то не лише 508 членів, але і одну тисячу членів можна було б приєднати в грудні, якщо б всі 450 Відділів були придоали оодай по кілька членів.

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ У ҐРУДНІ 1976 РОКУ

П. Ч.	Організатор	Число Відд.	Здобув членів	Сума забез.	В тому АДД
1	Р. Чучкевич	88	20	$ 28,000	
2	Б. Зорич	432	14	64,000	4
3	Анна Гарас	47	13	36,000	2
4	І. Одежинський	153	13	25,000	1
5	В. Палідвор	204	13	31,500	
6	І. Кнігницький	430	12	28,000	4
7	Квітка Стецюк	25	11	12,000	
8	Марія Душник	293	11	36,000	6
9	Олена Олек	22	10	46,000	5
10	М. Ольшанський	51	10	10,000	
11	І. Скіра	153	10	13,000	
12	П. Федик	292	10	46,000	3
13	М. Семків	379	10	12,000	
14	В. Давидюк	411	10	14,000	

Р. Чучкевич Б. Зорич Анна Гарас І. Одежинський

В. Палідвор І. Кнігницький Квітка Стецюк Марія Душник

Олена Олек М. Ольшанський І. Скіра П. Федик

М. Семків В. Давидюк

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ГРУДНІ 1976 РОКУ

Округа АЛЛЕНТАВН

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
47	Анна Гарас	13	$ 36,000	2 АДД	37
137	С. Колодруб	2	2,000		4
147	І. Гуцайлюк	2	10,000	2 АДД	21
288	Д. Мушастий	1	1,000		1
	Разом:	18	$ 49,000	4 АДД	

Округа БАЛТИМОР

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
15	О. Зинюк	2	$ 6,000		13
34	Л. Блонарович	2	8,000		13
55	А. Ціздин	2	10,000		11
	Разом:	6	$ 24,000		

Округа БОСТОН

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
238	Анна Ремік	2	$ 2,000		13
307	Д. Ґалонжка	3	13,000	2 АДД	10
	Разом:	5	$ 15,000	2 АДД	

Округа БОФФАЛО

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
127	Марія Гаравус	2	$ 1,500		5
360	І. Гаврилюк	1	5,000		8
	Разом:	3	$ 6,500		

Округа ЧІКАҐО

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
17	Я. Билень	1	$ 500		6
22	Олена Олек	10	46,000	5 АДД	
	І.Ґавалюх	1	6,000		32
35	Б. Вовчих	1	3,000		3
51	М. Ольшанський	10	10,000		30
100	А. Цебак	1	1,000		1
114	А. Дорошенко	7	8,000		18
136	М. Сорока	2	3,000		10
221	М. Карачевський	3	2,500		
	З. Колодій	1	1,000		19
301	П. Врублівський	2	7,000	1 АДД	2
379	М. Семків	10	12,000		37
399	Р. Припхан	2	10,000	1 АДД	17
472	Стефанія Кочій	2	20,500		8
	Разом:	53	$ 130,500	7 АДД	

Округа КЛІВЛЕНД

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
102	Н. Бобечко	1	$ 1,000		5
112	Марія Капраль	3	31,000		
	Марія Федак	2	8,000		9
240	Б. Футей	1	6,000		46
358	Б. Футей	2	6,000	1 АДД	9
	Разом:	12	$ 66,000	2 АДД	

Округа ДЕТРОЙТ

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
75	Б. Верещинський	1	$ 5,000		4
94	Р. Татарский	1	500		56
146	Г. Корб'як	4	10,000	1 АДД	17
175	Я. Базюк	1	5,000		1
235	М. Бобер	1	3,000		5
292	П. Федик	10	46,000	3 АДД	29
303	В. Лещук	2	1,000		7
463	Е. Король	1	2,000		1
506	А. Масний	4	4,000		4
	Разом:	25	$ 76,500	4 АДД	

Округа ДЖЕРЗІ СИТІ

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
25	Квітка Стецюк	11	$ 12,000		34
72	М. Шеремета	1	5,000		13
171	Стела Раєн	1	500		9
270	С. Островський	1	5,000		5
281	М. Дворський	1	1,000		4
	Разом:	15	$ 23,500		

Округа МІННЕАПОЛІС

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
345	Марія Каркоць	1	$ 1,000		2
385	Я. Карп'як	4	17,000	1 АДД	11
	Разом:	5	$ 18,000	1АДД	

Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
434	Олександра Дольницька	4	$ 12,000	2 АДД	23
465	Текля Мороз	3	3,000		29
473	Віра Баніт	1	5,000	1 АДД	11
	Разом:	8	$ 20,000	3 АДД	

Округа НЮАРК

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
14	М. Отрок	3	$ 7,000	1 АДД	
	Ярослава Балабан	1	3,000		14
76	Юлія Демчук	1	2,000		
	В. Боярський	3	3,000		
	В. Оріховський	1	5,000	1 АДД	17
133	Я. Леськів	i	5,000	1 АДД	
	В. Оріховський	3	3,000		12
172	В. Осадчук	2	6,000	1 АДД	2
459	Ольга Калинович	1	1,000		1
	Разом:	16	$ 35,000	2 АДД	

Округа НЮ ГЕЙВЕН

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
12	В. Лучкань	2	$ 2,000		7
67	В. Пипюк	2	2,000		3
253	В.Фіцик	1	1,000		1
277	В. Василенко	1	1,000		
	С. Кравець	1	1,000		31
414	І. Телюк	1	1,000		11
	Разом:	8	$ 8,000		

Округа НЮ ЙОРК

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
5	М. Хоманчук	6	$ 11,000		31
8	Марія Кульчицька	2	3,000		14
19	Р. Голіят	1	1,000		5
88	В. Квас	6	13,000		
	Р. Чучкевич	20	28,000		79
158	Емілія Саноцька	2	1,000		6
204	В. Палідвор	13	31,500		31
256	Ольга Недошитко	4	4,000		5
267	І. Флис	1	1,000		6
293	Марія Душник	11	36,000	6 АДД	
	І. Хома	1	1,000		16
325	Марія Лисогір	4	16,000		13
327	А. Копистянський	1	10,000		14
361	І. Пригода	3	8,000		5
433	Джені Завируха	1	3,000		
	С. Гавриш	3	13,000	1 АДД	
	М. Коблянський.	3	14,000	1 АДД	7
435	С. Курляк	1	1,000		1
450	Евстахія Мілянич	1	1,000		5
485	І. Ткач	2	2,000		2
	Разом:	86	$ 198,500	8 АДД	

Округа НІЯҐАРА (Канада)

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
427	П. Дяків	1	$ 6,000		7
468	Б. Зорич	3	25,000	1 АДД	7
	Разом:	4	$ 31,000	1 АДД	

Округа ПАССЕЙК

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
42	П. Головачук	3	$ 3,000		
	І. Хомко	4	21,000	2 АДД	
	І. Блиха	2	6,000	1 АДД	
	С. Гавриш	2	6,000		32
134	Лідія Козак	1	1,000		2
182	Г. Клименко	1	2,000		4
	Разом:	13	$ 39,000	3 АДД	

Округа ПЕРТ АМБОЙ

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
168	І. Бабин	1	$ 1,000		4
332	К. Мазепа	1	2,000		6
353	Дарія Оріховська	6	18,000	1 АДД	
	В. Оріховський	1	5,000	1 АДД	27
372	О. Ярема	1	1,000		13
	Разом:	10	$ 27,000	2 АДД	

Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
10	К. Хільченкоськчй	3	$ 13,000		7
83	А. Кушнір	4	4,000		
	С. Гавриш	6	20,000	2 АДД	25
128	М. Ґлова	1	1,000		3
ьэй	І. Одежинський	12	24,000	1 АДД	
	І. Скіра	10	13,000		49
154	С. Гавриш	3	16,000	2 АДД	
	В. Витіш	2	12,000		7
163	Т. Дуда	2	6,000		27
173	П. Щерба	2	2,000		27
216	Б. Одежинський	1	1,000		40
231	М. Лялюк	1	1,000		3
245	М. Мартиненко	5	13,000	1 АДД	15
247	П. Щерба	1	1,000		1
261	П. Аркотин	4	9,000		8
268	Е. Барилка	2	2,000		6
321	Ірена Фуга	6	8,000		22
324	І. Бабяк	1	2,000		2
352	Я. Щербак	6	23,000	3 АДД	14
362	Ф. Петрик	1	500		14
375	І. Данківський	4	6,000		
	С. Гавриш	2	10,000	2 АДД	
	І. Одежинський	1	1,000		37
383	І. Хома	2	2,000		8
397	М. Нич	7	36,000		13
424	Ю.Трипупенко	7	13,000		8
430	І. Кнігницький	12	28,000	4 АДД	30
419	М. Куриляк	2	2,000		2
	Разом:	110	$ 269,500	15 АДД	

Округа ПІТТСБУРҐ

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
53	Д. Головатий	1	$ 1,000		10
63	М. Турко	1	6,000		22
91	П. Кочірка	1	1,000		2
96	Н. Драпала	3	20,000		19
161	А. Джула	5	4,500		31
	Разом:	12	$ 32,500		

Округа РОЧЕСТЕР

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
66	П. Лещишин	1	$ 5,000		2
343	Марія Сверида	2	2,000		4
367	В. Попович	2	2,000		19
437	М. Малинівський	3	7,000	1 АДД	14
	Разом:8		$ 16,000	1 АДД	

Округа СКРЕНТОН

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
21	В. Галич	1	$ 1,000		1
123	І. Голик	1	1,000		5
144	М. Хомко	1	1,000		2
406	М. Мартинюк	2	2,000		3
	Разом:	5	$ 5,000		

Округа ШАМОКІН

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
78	І. Петрунцьо	2	$ 6,000		31
90	Й. Сидор	1	1,000		8
164	Т. Бутрей	9	14,000	1 АДД	34
	Разом:	12	$ 21,000	1 АДД	

Округа СИРАКЮЗИ—ЮТИКА

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
39	І. Пиндус	1	$ 1,000		11
121	В. Кобіто	2	8,000		55
271	І. Чопко	2	8,000		25
484	В. Запаранюк	4	16,000	2 АДД	6
	Разом:	9	$ 33,000	2 АДД	

Округа ТОРОНТО (Канада)

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
402	Я. Бурій	4	$ 17,000	3 АДД	14
408	І. Курман	1	5,000		5
411	В. Давидюк	10	14,000		10
418	Іванна Мельник	4	10,000	1 АДД	5
432	Б. Зорич	11	39,000	3 АДД	37
439	В. Зацерковний	1	3,000		5
442	Марія Чучман	1	1,000		5
469	К. Чорномаз	1	1,000		1
	Разом:	33	$ 90,000	7АДД	

Округа ТРОЙ

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
13	П. Шевчук	1	$ 5,000		16
57	М. Савків	1	1,000		13
191	Р. Колодій	3	5,000		24
	Разом:	5	$ 11,000		

Округа ВІЛКС БЕРИ

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
236	М. Скерпон	3	$ 4,000		6

Округа ВІННІПЕҐ (Захід Канади)

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
445	І. Геврик	7	$ 24,000	1 АДД	15

Округа ВУНСАКЕТ

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
122	М. Попович	1	$ 5,000	1 АДД	1
106	Л. Гардінг	2	6,000		18
	Разом:	3	$ 11,000	1 АДД	

Округа ЯНҐСТАВН

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
230	П. Ліщак	1	$ 1,000		11
348	Марія Макар	3	15,000		32
	Разом:	4	$ 16,000		

Округа ЦЕНТРАЛЬНА

Ч. В.	Організатор	Придбав у грудні	Сума забезпечення		Разом у 1976
226	М. Кальба	1	$ 1,000		10
323	М. Білик	3	5,000		7

(Закінчення на стор. 4-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО...

(Закінчення зі стор. 3-ої)

354	М. Вийтик	1	1,000	4
355	С. Гасяк	1	5,000	3
	Разом:	**6**	**$ 12,000**	

НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ

368	Ольга Максимович		$ 2,000	
	Ю. Цегельський	2	2,000	22
496	Марія Шевченко	1	$ 1,000	1
	Разом:	**4**	**$ 5,000**	

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1976 Р.ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Відд.	Місцевість	Здобув членів	П. Ч.	Відд.	Місцевість	Здобув членів
1	88	Кергонксон, Н.Й.	79	58	316	Рочестер, Н. Й.	15
2	94	Гамтрамк, Мич.	56	59	445	Вінніпег, Манн.	15
3	121	Ром, Н. Й.	55	60	8	Йонкерс, Н. Й.	14
4	153	Філядельфія, Па.	49	61	14	Нюарк, Н. Дж.	14
5	240	Клівленд, Огайо	46	62	224	Сейлем, Масс.	14
6	216	Філядельфія, Па.	40	63	327	Гемпстед, Н. Й.	14
7	47	Бетлегем, Па.	37	64	344	Бавнд Брук, Н. Дж.	14
8	375	Філядельфія, Па.	37	65	352	Честер, Па.	14
9	379	Чікаго, Ілл.	37	66	362	Брістоль, Па.	14
10	432	Торонто, Онт.	37	67	402	Етобікок, Онт.	14
11	25	Джерзі Ситі, Н. Дж.	34	68	437	Рочестер, Н. Й.	14
12	164	Бервик, Па.	34	69	15	Вашінгтон, Д. К.	13
13	181	Топшан, Мейн	34	70	34	Річмонд, Вірдж.	13
14	340	Нюарк, Н. Дж.	34	71	57	Коговз, Н. Й.	13
15	22	Чікаго, Ілл.	32	72	70	Джерзі Ситі, Н. Дж.	13
16	42	Пассейк, Н.Дж.	32	73	155	Перт Амбой, Н. Дж.	13
17	348	Янгставн, Огайо	32	74	238	Бостон, Масс.	13
18	5	Асторія, Н. Й.	31	75	325	Бруклин, Н. Й.	13
19	78	Майнерсвилл, Па.	31	76	372	Плейнфілд, Н.Дж.	13
20	161	Ембридж, Па.	31	77	397	Філядельфія, Па.	13
21	162	Філядельфія, Па.	31	78	407	Торонто, Онт.	13
22	204	Ню Йорк, Н. Й.	31	79	133	Нюарк, Н. Дж.	12
23	277	Гартфорд, Конн.	31	80	214	Нюарк, Н. Дж.	12
24	51	Чікаго, Ілл.	30	81	233	Лорейн, Огайо,	12
25	200	Озон Парк, Н. Й.	30	82	458	Гамільтон, Онт.	12
26	430	Філядельфія, Па.	30	83	489	Ню Йорк, Н. Й.	12
27	292	Детройт, Мич.	29	84	39	Сиракюзи, Н. Й.	11
28	465	Ляшин, Квібек	29	85	55	Куртіс Бей, Мд.	11
29	136	Філядельфія, Па.	27	86	56	Віллінг, Вест Вірджінія	11
30	173	Вілмінгтон, Дел.	27	87	174	Детройт, Мич.	11
31	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	27	88	230	Янгставн, Огайо	11
32	89	Рочестер, Н. Й.	26	89	276	Ембридж, Па.	11
33	83	Філядельфія, Па.	25	90	287	Джерзі Ситі, Н. Дж.	11
34	271	Елмайра, Н. Й.	25	91	305	Магони Ситі, Па.	11
35	191	Трой, Н. Й.	24	92	371	Нюарк, Н. Дж.	11
36	434	Монтреаль, Квіб.	23	93	387	Віллимантик, Конн.	11
37	63	Форд Ситі, Па.	22	94	414	Ню Гейвен, Конн.	11
38	321	Фініксвілл, Па.	22	95	473	Монтреаль, Квіб.	11
39	147	Аллентавн, Па.	21	96	20	Гамтрамк, Мич.	10
40	384	Міннеаполіс, Мінн.	20	97	53	Піттсбург, Па.	10
41	96	Піттсбург, Па.	19	98	86	Ню Йорк, Н. Й.	10
42	221	Чікаго, Ілл.	19	99	106	Чікаго, Ілл.	10
43	367	Рочестер, Н. Й.	19	100	136	Палатайн, Ілл.	10
44	114	Чікаго, Ілл.	18	101	226	Денвер, Кол.	10
45	206	Вунсакет, Р. Ай.	18	102	307	Бостон, Масс.	10
46	242	Фраквілл, Па.	18	103	349	Менвілл, Н. Дж.	10
47	444	Саскатун, Саск.	18	104	364	Клівленд, Огайо	10
48	76	Нюарк, Н. Дж.	17	105	411	Торонто, Онт.	10
49	146	Детройт, Мич.	17	106	452	Іст Чікаго, Інд.	10
50	399	Чікаго, Ілл.	17	107	460	Лондон, Онт.	10
51	13	Вотервліт, Н. Й,	16				
53	113	Дерри, Па.	16				
54	217	Рочестер, Н. Й.	16				
55	293	Бруклин, Н. Й.	16				
56	245	Трентон, Н. Дж.	15				
57	304	Боффало, Н. Й.	15				

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ГРУДНІ, 1976 РОКУ:

П.Ч.	Округ /осідок/	Кількість Відділів	Придбано у грудні	членів	Разом у 1976 р. на суму	АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
1	Філядельфія	39	110	439	$ 990,500	46
2	Піттсбург	18	12	138	245,500	4
3	Шамокин	20	12	125	249,000	13
4	Аллентавн	11	18	75	198.000	14
5	Скрентон	9	5	12	18,000	—
6	Вілкс Бери	9	3	29	57,500	—
	Разом:	**106**	**160**	**818**	**$ 1,758,500**	**77**
	Округа МЕРИЛЕНДУ					
	Балтімор	9	6	53	$ 135,000	6
	Округи НЮ ЙОРКУ					
1	Ню Йорк	34	86	327	$ 662,000	35
2	Сиракюзи- Ютика	13	9	120	213,000	12
3	Рочестер	10	8	109	192,000	15
4	Трой	7	5	64	116,000	1
5	Боффало	9	3	33	119,500	11
	Разом:	**73**	**111**	**653**	**$ 1,302,500**	**74**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ					
1	Нюарк	22	16	135	$ 298,500	23
2	Джерзі Ситі	11	15	87	167,500	7
3	Перт Амбой	12	10	96	237,500	13
4	Пассейк	7	13	49	118,000	7
	Разом:	**52**	**1 54**	**367**	**$ 821,500**	**50**
0	**Округи ІЛЛІНОЙ, МИЧІҐЕН І ОГАЙО**					
1	Чікаго	35	53	236	$ 489,500	32
2	Детройт	20	25	162	516,000	37
3	Клівленд	20	12	124	417,000	35
4	Янгставн	9	94	573	155,500	9
	Разом:	**84**	**94**	**573**	**$ 1,578,000**	**113**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ					
1	Ню Гейвен	19	8	88	$ 209,000	18
2	Бостон	5	5	72	144,500	13
3	Вунсакет	6	3	27	86,500	7
	Разом:	**30**	**16**	**187**	**$ 440,000**	**38**
	Округи Західніх СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
1	Центральна	6	6	26	$ 48,000	2
2	Міннеаполіс	7	5	36	121,000	12
3	Ст. Луїз	6	—	1	3,000	—
	Разом:	**19**	**11**	**63**	**$ 172,000**	**14**
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	4	60	$ 111,500	8
	Округи КАНАДИ					
1	Торонто	25	33	128	$ 399,000	31
2	Монтреаль	10	8	80	231,500	23
3	Ніяґара	9	4	36	162,500	3
4	Захід Канади	18	7	53	218,000	18
	Разом:	**62**	**52**	**297**	**$ 1,011,000**	**75**
		455	**508**	**3,071**	**$7,330,000**	**456**

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

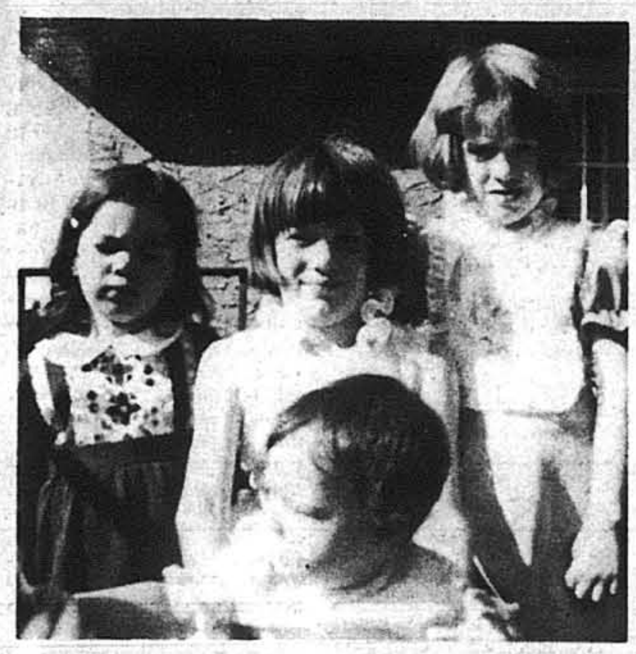
У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано

Григорій і Мельоді Першин, нові члени 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні, яких вписали в члени дідуньо й бабуня Григорій і Марія Першин.

Леся М. та Анна М. Білий, доні Михайла і Марії Білих, нові членки 321-го Відділу УНСоюзу у Фініксвіл, Па.

Дженіс, Джеєссіка, Аннета і Керін Поселужні, нові членки 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні, яких вписали в члени дідуньо й бабуня Григорій і Марія Першин.

Марія — Олена і Адріяна Денисенко, доні Володимира і Марусі Денисенко, нові членки 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні. Вписали своїх внучок в члени УНСоюзу артист-маляр Іван і Олена Денисенко.

Кара Марія Чеслій, нова членка 191-го Відділу УНСоюзу в Трой, Н. Й. Кара Марія є внучкою Люїзи і Василя Колодія, який є секретарем 191-го Відділу.

Павло Стадник, син Уляни і Ярослава Стадників, новий член 133-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Олександер Федорика, син д-ра Дам'яна Федорики, новий член 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні. Вписала його до Союзу бабуня Мирослава Кондра.

Софія Федорика, доня д-ра Дам'яна Федорики, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні. Вписала її до Союзу бабуня Мирослава Кондра.

Софія Качор, доня мгра Богдана і Марії Качорів, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Кергокнксоні.

Катарина Таращук, доня інж. Юрія і Лідії Таращуків, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні. Вписала її до Союзу бабуня Олександра Яців

Ірина Стадник, доня Уляни і Ярослава Стадників, нова членка 133-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Степан А. Кузів, новий член 439-го Відділу УНСоюзу в Судбурах, Онтаріо. Обдарували свого внука Степана студійною грамотою бабуня і дідуньо Юля та Степан Стасюки, довголітні члени УНСоюзу.

Дам'ян Федорика, син д-ра Дам'яна Федорики, новий член 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні. Вписала його до Союзу бабуня Мирослава Кондра.

Роман Заставський — член 277-го Відділу УНС в Гартфорді. Малому Ромчикові коледжову грамоту купив в Союзі приятель його родичів Ярослава і Катрусі Заставських — Петро Титор — голова Українського Народного Дому в Гартфорді.

Тереня Федорика, доня д-ра Дам'яна Федорики, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні. Вписала її до Союзу бабуня Мирослава Кондра.

Александер Павло Брожина, наймолодший член 375-го Відділу УНСоюзу в Філядельфії, якого до Союзу вписали бабуня Ірина і дідуньо Михайло Ковальчин.

Галина Федорика, доня д-ра Дамяна Федорики, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні. Вписала її до Союзу бабуня Мирослава Кондра.

Мішел Анна Іннейват, доня Ольги та Сема Іннейват, нова членка 270-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н.Дж. Подбали про те, щоб Мішел стала членкою УНСоюзу її дідусь та бабуня Василь і Катерина Ленчуки.

Маруся Федорика, доня д-ра Дам'яна Федорики, нова членка 88-го Відділу в Кергонксоні. Вписала її до Союзу бабуня Мирослава Кондра.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1976 Р. ЗДОБУЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Відділ	Здобув чл.	П. Ч.	Організатор	Відділ	Здобув чл.
1	І. Одежинський	153	85	59	О. Зинюк	15	13
2	В. Оріховський	353	76	60	Л. Блонарович	34	13
3	Р. Татарський	94	56	61	М. Савків	57	13
4	В. Кобіто	121	55	62	Юлія Демчук	76	13
5	С. Гавриш	83	47	63	М. Фединишин	155	13
6	Р. Чучкевич	88	47	64	Марія Гнатик	304	13
7	М. Кігічак	240	45	65	А.Копистянський	327	13
8	Б. Зорич	432	44	66	Олександра Яворська	344	13
9	Анна Гарас	47	36	67	М. Нич	397	13
10	Квітка Стецюк	25	34	68	А. Кушнір	83	12
11	Т. Бутрей	164	33	69	Б. Підлуський	181	12
12	Марія Макар	348	32	70	О. Твардовський	214	12
13	М. Семків	379	32	71	Б. Дейчаківський	233	12
14	Олена Олек	22	31	72	Марія Душник	293	12
15	І. Петрунцьо	78	31	73	Дарія Оріховська	353	12
16	А. Джула	161	31	74	Д. Пищ	458	12
17	І. Пригода	200	31	75	М. Шпитко	489	12
18	В. Палідвор	204	30	76	І. Пиндус	39	11
19	М. Ольшанський	51	29	77	А. Ціздин	55	11
20	П. Федик	292	29	78	П. Когут	56	11
21	Текля Мороз	465	29	79	М. Шеремета	70	11
22	М. Хоманчук	5	28	80	А. Іванюк	106	11
23	В. Квас	88	28	81	А. Слюсарчук	174	11
24	П. Щерба	173	27	82	Б. Одежинський	216	11
25	Т. Дуда	163	26	83	Анна Ремік	238	11
26	І. Кнігницький	430	26	84	М. Мартиненко	245	11
27	І. Чопко	271	25	85	С. Іваницький	276	11
28	В. Колодій	191	24	86	В. Василенко	277	11
29	Олександра Дольницька	434	23	87	М. Гентош	305	11
30	М. Турко	63	22	88	Марія Лисогір	325	11
31	І. Гуцайлюк	147	21	89	Софія Козак-Оріховська	340	11
32	Ю. Цегельський	368	21	90	Я. Карп'як	385	11
33	Ірена Фуґа	321	20	91	Ірена Олійник	387	11
34	М. Драпала	96	19	92	В. Шаран	407	11
35	В. Попович	367	19	93	І. Телюк	414	11
36	П. Головачук	42	18	94	Віра Баніт	473	11
37	О. Чабан	242	18	95	Р. Куропась	20	10
38	Л. Вовк	444	18	96	І. Хомко	42	10
39	П. Прокпенко	89	17	97	І. Сєрант	86	10
40	Л. Гардінг	206	17	98	М. Сорока	136	10
41	П. Тарнавський	375	17	99	Елля Ґордон	181	10
42	Р. Припхан	399	17	100	І. Скіра	153	10
43	П. Шевчук	13	16	101	Олена Карачевська	221	10
44	Г. Корб'як	146	15	102	М. Кальба	226	10
45	М. Гаврилюк	162	15	103	П. Дутка	277	10
46	В. Гавриляк	316	15	104	С. Кравець	277	10
47	І. Данківський	375	15	105	Д. Ґалонжка	307	10
48	І. Геврик	445	15	106	М. Захарко	349	10
49	Марія Кульчицька	8	14	107	Б.Футей	358	10
50	І. Ярчак	113	14	108	Ю. Баранюк	371	10
51	А. Дорошенко	114	14	107	О. Ярема	372	10
52	Т. Кубарич	217	14	110	В. Давидюк	411	10
53	Й. Ірха	224	14	111	Марія Сцібело	452	10
54	Я. Щербак	352	14	112	Р. Горнич	460	10
55	Ф. Петрик	362	14				
57	М.Малинівський	437	14				
58	М. Отрок	14	13				

СТЕПАН ГАВРИШ,
головний організатор

(Закінчення на стор. 5-ій)

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС...

(Закінчення зі стор. 4-ої).

Петро А. Дуб, син Теодора і Всслави Дубів, новий член 321-го Відділу УНСоюзу у Фініксвіл, Па.

Богданна Таращук, доня інж. Юрія і Лідії Таращуків, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні. Вписала її до Союзу бабуня Олександра Яців.

Христя Брикович, нова членка 361-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Вписали її в члени УНСоюзу дідуньо і бабуня Володимир і Марія Барагури.

Катруся Федорика, доня д-ра Дам'яна Федорики, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні. Вписала її до Союзу бабуня Мирослава Кондра.

Христинка Марія Ганчар, доня Марусі та Максима Ганчар, нова членка 15-го Відділу УНСоюзу у Вашінгтоні, Д. К. Вписали Христинку в члени УНСоюзу дідусь і бабуся д-р інж. Василь та Ольга Наконечні, довголітні члени УНСоюзу.

Михайло Давид мол., новий член 204-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку, якого вписали в члени УНСоюзу та забезпечили дідуньо Василь та бабуня Фенна, довголітні члени УНСоюзу.

Сузанна Гумен, дочка Михайла і Катрусі, яку записав до УНСоюзу її дідуньо Александер. Належить до 277-го Відділу в Гартфорді.

Юрій Когутяк, син д-ра Всеволода і Лідії Когутяк, новий член 83-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії.

Андрій Таращук, син інж. Юрія і Лідії Таращуків, новий член 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні. Вписала його до Союзу бабуня Олександра Яців.

Рома Когутяк, доня д-ра Всеволода і Лідії Когутяк, нова членка 83-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії.

Марко Стадник, син Уляни і Ярослава Стадників, новий член 133-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж.

Іван Качор, син мгра Богдана і Марії Качорів, новий член 88-го Відділу УНСоюзу в Кергонксоні.

Відбулися річні загальні збори 214-го Відділу УНС при УСВТ „Ч. Січ"

Дня 6-го лютого ц.р. в приміщенні Дому УСВТ „Ч.Січ" відбулися Річні Загальні Збори 214-го Відділу, який існує при УСВТ „Ч.Січ".

Збори відкрив уступаючий предсідник Відділу Б. Сольчаник, який привітав учасників, відчитав порядок дня, що його прийнято, і перевів вибір Президії, до якої ввійшли: Єв. Чижович — голова, і Володимир Клапіщак — секретар.

Згідно з порядком дня в дальшому ході Зборів відбулося звітування уступаючої Управи: секретарки, голови і організатора.

Під сучасну пору Відділ нараховує 144 члени, в цьому числі — 119 старших і 25 молоді. В 1976 році організатор Відділу придбав приписану квоту, 12 нових членів, на суму 9.000 дол. життьового і 15.000 дол. аксидентового забезпечення. Зібрано усі вкладки і вислано до Головного фінансового відділу УНС суму — 8.658.59 дол.

Секретарка Відділу одержала 126 поштових посилок: листів, поштівок, друків і інш., вислала понад 200 посилок до членів відділу, Головної канцелярії, установ і організацій.

Предсідник Відділу репрезентував Управу і членів на різних зборах і імпрезах УНСоюзу, що відбулися в нашому терені.

Після звітів відбулася ділова дискусія над звітами, що в ній взяло участь ряд членів. В основному дискутанти висловили вдоволення із праці Управи, більшість членів яких є рівночасно спортовими діячами УСВТ „Ч.Січ". Висловлено подяку Управі Відділу, завдяки старанням якої УНСоюз уділив для УСВТ „Ч.Січ" фінансову допомогу на спортово-виховну працю в сумі 200 дол.

Були деякі і критичні завваги членів, а саме, що Управа Відділу не запротестувала проти висланих листів з парафії української католицької церкви св. Івана Хрестителя, в якому в зв'язку з уділенням позички УНСоюзом на будову спортової залі при парафіяльній школі рекомендовано тільки секретаря одного Відділу УНС... Чому не всіх секретарів Відділів, що існують в цьому терені? Ряд членів висловили критичні завваги в сторону редакції „Свободи", що й досі приділяє дуже мало місця для спортових матеріялів, що найбільше цікавить нашу молодь. Після відповідей і вияснень питань членів на пропозицію Контрольної Комісії Збори одноголосно і з признанням уділили абсолюторію уступаючій Управі.

Після цього відбувся вибір нової Управи Відділу, до якої ввійшли: Б.Сольчаник — предсідник, В.Клапіщак — заступник, А.Твардовська — секретарка, В. Маркусь — касир, О. Твардовський — організатор, П.Якимів і Р.Пиндус — члени. Контрольна Комісія: мгр І.Хамуляк, д-р С.Парубчак і Є.Чижович.

По закінченні програми Зборів відбулася товариська гутірка і перекуска.

О.Твардовський

Марко Брикович, новий член 361-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Вписали Марка в члени УНСоюзу дідуньо і бабуня Володимир та Марія Барагури.

Безплатні вакації на „Союзівці" для студентів організаторів

Український Народний Союз, який всі популярно називають „Батько Союз", нараховує сьогодні понад 23,000 членів у молодечому департаменті. З життьової практики знаємо, що найбільші організації — установи, які не мають припливу — молоді, є засуджені на повільну ліквідацію. Гордістю УНСоюзу є мати таке поважне число молоді, яка запевняє майбутність установі, а при тому честь і славу батькам молодих союзовців, які купили забезпечення для своїх дітей і тим самим прикріпили їх замолоду до своєї рідної української установи.

Щоби ще більше збільшити ряди Союзу нашою молоддю, а головно заохотити молодих студентів, хлопців і дівчат, до праці для УНСоюзу, Екзекутивний Комітет, плянуючи передконвенційну організаційну кампанію, ухвалив признати один тиждень безплатних вакацій на славній оселі Союзівці всім студентам середніх і вищих шкіл у віці від 16 до 23-го року життя, якщо вони на протязі цього передконвенційного року придбають десять членів. Ті члени повинні бути забезпечені бодай по 1,000 долярів з життьовим забезпеченням і заплаченням однорічної вкладки наперед. Незалежно від безплатних вакацій на Союзівці студенти, які придбають по десять членів, одержать ще додатково нормальну винагороду за кожну тисячу долярів забезпечення, таку саму, яку одержують інші відділові урядовці. Якщо були б такі студенти, що придбають 20 членів з життьовим забезпеченням і заплаченням наперед однорічної вкладки, то одержать два тижні безплатних вакацій на Союзівці. Члени мусять бути вписані до місцевих. Відділів і тим самим секретарі одержать свою нормальну винагороду за збирання членських вкладок.

Проголошуючи цю акцію, Екзекутивний Комітет, як вже було сказано, бажає заохотити нашу молодь до праці для своєї організації, а при тому дати їм нагоду зустріти десятки молодих товаришів і товаришок на Союзівці та заключити з ними дружбу. Ми зчаста чуємо нарікання батьків, що, мовляв, молодь немає нагоди на спільні зустрічі. Ту нагоду тепер дає „Батько Союз" і її повинні використати студенти Америки і Канади.

За придбаних нових членів будуть не лише безплатні вакації на Союзівці, але, як вже було сказано, буде і грошова винагорода на покриття доїзду до оселі. Тепер слово за Вами, українські студенти, за Вами, батьки студентів. Ви повинні заохотити своїх дітей до такої праці і допомогти їм в здобуттю членів. Також слово і за Вами, пані і панове, секретарі. Відділів. Вас всіх порхаємо дати пораду і технічну допомогу студентам, якщо вони звернуться до Вас. Пам'ятаймо, що молодь-це остоя і майбутність нашої славної установи — УНСоюзу.

Всіх студентів, які бажають використати цю благородну нагоду, просимо звертатися за порадою до місцевих секретарів Америки й Канади, або писемно чи телефонічно до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сити на адресу:

Ukrainian National Association, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303. Tel.: (201) 451-2200, N.Y. Line: (212) 227-5250.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю, 18-го лютого ц.р., о год. 7-ій вечора, у приміщенні цього Клюбу доповідатиме інж. Нестор Пінковський на тему: „Помпеї у світлі археологічних розкопок". Доповідь ілюстрована прозірками.

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ СВІТЛОЇ ПАМ'ЯТІ
Романа Гноя
Батька нашого друга Юлька,
у сороковий день смерти, складають на Патріярший Фонд:

Ігор Декайло	$50.00
Богдан Титла	50.00
Євген Титла	50.00
Іван Лучечко	25.00
Богдан Кузишин	25.00
Маркіян Титла	25.00
Богдан Саврас	25.00
Богдан Михайлів	25.00
Орест Побігушка	25.00

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього і Найдорожчого
МУЖА і БАТЬКА

бл. п.
МИРОСЛАВА ДЕМЧУКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
і ПАНАХИДА
в церкві св. Івана Хрестителя
в Нюарку, Н. Дж.
в суботу, 19 лютого 1977, год. 8:30 ранку

До участи в Богослуженні і про молитви за спокій душі Покійного просять:
дружина — ЮЛІЯ
доня — МАРУСЯ

Ділимося сумною вісткою з Ріднею, Приятелями і Знайомими,
що в середу, 16-го лютого 1977 року у Шпиталі Ветеранів у Іст Орендж, Н. Дж.
помер після довгої недуги на 55-му році життя

бл. п.
РОМАН МІЛЯНОВИЧ

ПАНАХИДА в п'ятницю, 18-го лютого 1977 р., о год. 7:30 вечора у похоронному заведенні Krowicki-McCracken Funeral Home, 2124 St. George Avenue, Linden, N.J.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 19-го лютого ц. р. о годині 9:00 рано з цього похоронного заведення до церкви св. Володимира в Елізабеті, Н. Дж., а відтак на цвинтар Святого Хреста, Holy Cross Cemetery, North Arlington, N.J.

Горем прибиті:
дружина МАРІЯ
донька МЕЛАНІЯ ШЕФ з мужем РАНДОЛФОМ
син РОМАН МИХАЙЛО з дружиною ПАТРИЦІЄЮ
син МИХАЙЛО
доньки МАРІЯ, ХРИСТИНА і ДЖУДІТ
внуки МАТВІЙ і ДЖЕФРІ
сестра МЕЛАНІЯ
брат ІВАН з дружиною МАРІЄЮ
Братанки і Сестрінки

ПАН СЕМЕНЮК, Бруклин, Н. Й.
Не міг відповісти на Вашого листа, бо на жаль, згубив Вашу адресу.
Л. ШАНКОВСЬКИЙ

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Федеральної Кредитової Кооперативи
„САМОПОМІЧ" в Пассейку, Н. Дж.
відбудуться
в неділю, 27 лютого 1977 р. о год. 4 по пол.
в Українськім Народнім Домі
237 Hope Avenue, Passaic, N.J.

Після Загальних Зборів Кредитової Кооперативи
відбудуться
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ва „САМОПОМІЧ"
ВІДДІЛ в ПАССЕЙКУ

ДИРЕКЦІЯ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що дня 6 лютого 1977 р. з Волі Всевишнього
відійшов у вічність, на 80-му році життя,
наш Найдорожчий ВУЙКО

бл. п.
ТЕОФІЛЬ ПАШКОВСЬКИЙ

бувший хорунжий Армії УГА і УНР

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА були відслужені у вівторок, 8-го лютого 1977 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Івана Гасина при 4244-48 Олд Йорк Ровд у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН відбувся в середу, 9-го лютого 1977 р. о год. 8:30 рано з того ж похоронного заведення до церкви Христа Царя при Каюга вул., а звідти на цвинтар на Факс Чейсі.

Горем прибиті:
НАТАЛІЯ МАМЧИН — сестрінка з чоловіком РОМАНОМ
ІРИНА МАМЧИН — сестрінка з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ і родиною
ЯРОСЛАВ КОБИЛЕЦЬКИЙ — сестрінок з дружиною ВАЛЕЮ і сином ОЛЕГОМ
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді, Україні, Польщі і Австралії

ПРЕЗИДІЯ і ЧЛЕНИ
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"
у глибокому смутку схиляємо голови над могилою
нашого ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА

ОЛЕКСИ ГРИЩЕНКА

що відійшов у вічність 29-го січня 1977 р. у місцевості Ванс, Франція.

Дружині і Родині Покійного висловлюємо наше найщиріше співчуття.

ПОДЯКА

Від щирого серця складаю подяку всій Українській Громаді міста Бостону, за допомогу, улаштовану під час смерти мого Дорогого МУЖА

МИКОЛИ ВАСИЛЬОВИЧА КАЛІНІЧЕНКА

А також зокрема, дякую Настоятелеві Православної Церкви о. Миронові Рочалок, д-р А. Чопик, О. Щиблюк, панові Харгені, родині Гриценки, Ані Ранюк, панові Попикові за моральну і матеріяльну допомогу, не дивлячись на непогоду і робочий час, не залишили мене одну в такий тяжкий час в чужій для мене країні.

Ще раз Всім щиро дякую.

Дружина ТЕТЯНА КАЛІНІЧЕНКО

8-го лютого 1977 р.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

КОМІТЕТ БУДОВИ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ

Субота, 26-го лютого 1977 року, год. 6:30 вечора
Заля Great Hall in the Cooper Union Fundation Building
7th Street and 3rd Avenue, New York City

ВЕЧІР КЛЯСИЧНОЇ МУЗИКИ

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:

Шарльотта Ордассі-Баранська — *сопрано, солістка Метрополітан Опери;*
Христина Осадца-Пауксіс — *меццо-сопрано;*
Павло Плішка — *бас, соліст Метрополітан Опери.*

Квитки $5.00 для дорослих і $3.00 для молоді в передпродажі в крамницях „Арка", „Еко", „Сурма" і в парафіяльному уряді св. Юра.

Дохід призначений на будову нової церкви св. Юра.

ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ ЗАПРОШУЄ —

КОМІТЕТ

ОКРУЖНА УПРАВА ВІДДІЛІВ
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ в НЮ ЙОРКУ
подає до відома, що в сороковий день смерти

бл. п.
ІВАННИ БЕНЦАЛЬ

почесної членки СУА та почесної голови Окружної Управи в Ню Йорку
відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
в неділю, 20-го лютого 1977 р. о год. 12-ій дня
в церкві св. Юра в Ню Йорку

Запрошуємо Членство СУА і Громадянство на

ЖАЛОБНІ СХОДИНИ

які відбудуться після Служби Божої в 2-ій год. по пол. в ДОМІВЦІ СУА 108 2-га Авеню, Ню Йорк.

Вечір присвячений новим членкам 1-го Відділу СУА

У суботу 13-го листопада м.р., після ширших сходин 1-го Відділу відбувся старанно підготований „Вечір" призначений новим членкам, які вступили до Відділу в 1976 році.

Голова Відділу Леся Гой привітала Олю Мандибур, Елсі Боднар, Людмилу Костюк, Розалію Стадник, Марію Грицковян та Еву Гарайду. Почесна голова Окружної Управи та почесна членка 1-го Відділу, сьогодні покійна, Іванна Бенцаль кожній новій членці причепила відзнаку СУА, а голова Відділу вручила рожу.

Культурно-освітня референтка — Лідія Магун відчитала реферат, в якім з'ясувала обов'язки та цілі організації.

Пригадала, що у 50-ліття СУА мусимо збільшити наші ряди та стати більш активними. Приналежність до організації дає нам відпруження після щоденних занять. Там зустрінемо знайомих, обміняємося думками, почуємо цікаву доповідь, довідаємося, щось нового, одним словом будемо мати зміну, бо в монотонності людина стає машиною, тупіє та втрачає духову вартість. Будучи в організації ми маємо те, що найважливіше, а саме моральне вдоволення. Тут спільними силами робимо добрі діла. Допомагаємо студентам у далекій Бразилії, бідним вдовам, чи бабусям поза межами Америки.

Наше поле до праці широке, ми можемо виявити різні свої здібності, знайомити чужинців про наші звичаї, мистецтво, культуру, про наше славне минуле. Наші виставки, вишивки, кераміка, печиво — це витвір працьовитих рук української жінки.

А виховання молодого покоління, Молодечі Відділи СУА, світлички, в багатьох місцевостях школи українознавства — це все велика праця, якої ми серед поспіху і різного роду зайнять навіть не запримічуємо. Все виразно вказує, що дуже корисно стати союзянкою, активною суспільно діячкою.

„Вас дорогі пані, які стали членками вітаємо в наших рядах, хай росте і кріпшає наша жіноча Організація.Радіємо, що нас більше. Бажаємо Вам приємної співпраці в змагу, для кращого зрозуміння наших цілей, якими є праця для добра нашої поневоленої України" — так закінчила культ-освітня референтка 1-го Відділу.

Містоголова Окружної Управи, а заразом голова Контрольної комісії Відділу відчитала гумореску власного пера п.з. „Союзянка в дорозі до СУА".

Відтак присутні дальше весело забавлялися при святочно застелених столах, та перекусці, яку підготовила господарка референтка П.Брожина з допомогою членок.

Михайлина Баран

Гелен Олек...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

впали в загальному числі членства. Тепер Округа має обласного організатора Богдана Дейчаківського, який допоміг йому впродовж тільки двох днів приєднати 15 нових членів. Вірить, що й інші Відділи будуть з ним співпрацювати. Опісля Михайло Ольшанський зробив також підсумки з відбутого у вересні м. року Союзового Дня. Касовий звіт здав інж. В. Бережан, стверджуючи, що на банковім конто є баланс у висоті $442.48. Організаційний референт О. Панчишин подав до відома, що Округа брала активну участь у святкуванні 200-ліття Америки — 100-ліття Українського Поселення та у відзначуванні Тижня Поневолених Націй. Після дискусії над цими звітами уділено абсолюторію уступаючій Управі; Номінаційна Комісія представила листу запропонованої нової Управи, а зі залі подано другу листу. В голосуванні друга листа одержала більшість. Інж. А. Дорошенко у своїм зверненні до присутніх підчеркнув, що успіхи у минулих роках не залежали від того, скільки Чікаго мало представників у Екзекутивному Комітеті чи Головнім Уряді, але в першу чергу від активности відділових секретарів та інших членів їх Управи. З коротким привітом виступив проф. В. Іващук.

З черги до присутніх промовляла головний касир Уляна Дячук. Підсумовуючи фінансовий стан організації на кінець 1976 року, вона ствердила, що майно впродовж року зросло на понад $1,112,000.00 та осягнуло суму $41,150,000. Самих вкладок виплачено на суму $3,025,500, що вказує на постій зріст у кількості вкладок за попередні роки. Відмітивши фінансовий стан Корпорації Дому УНСоюзу, пані Дячук подала статистику одержаних позичок від членів, що виносять тепер суму $3,244,000.00. Заплянована дивіденда у 1977 році передбачає збільшення суми для членів, забезпечених 10 або більше літ, як також видачу дивіденди у висоті 12--місячної вкладки тим членам, які осягнули 79 літ з кінцем 1976 року. Опісля Уляна Дячук познайомила приявних з готовими до продажу новими клясами забезпечення. За організаційні осяги в 1976 році наділено Михайла Семкова, Гелен Олек і Михайла Ольшанського золотими зірками, які вручив їм головний радний інж. Анатолій Дорошенко.

Головний предсідник Йосип Лисогір погратулював усім, що брали участь минулого року в організаційній кампанії, та підчеркнув, що рік 1977 є передконвенційним роком і треба сподіватися, що він буде ще успішніший. З черги він подав підсумки осягів УНСоюзу за попередній рік та пляни на біжучий, звернувши спеціяльну увагу на запляновану будову дому емеритів на Союзівці.

Останнім промовцем був Богдан Дейчаківський, який просив всіх про співпрацю в організуванні членів, заявивши, що плянує звернутися в цій справі до кожного члена Управи всіх Відділів.

В дискусії над доповідями членів Екзекутиви взяли участь М. Семчишак, інж. В. Бережан, Р. Припхан, І. Іванчук, п. Заяць, д-р Б. Дзюбинський, інж. Л. Боднар, П. Гут та проф. В. Іващук. Заторкнено такі проблеми, як потребу більшої фінансової допомоги для Округи та власної канцелярії УНС в Чікаго, пляни акцій для союзової молоді, спізнення друку журналу „Веселки", малої користи з організаційних конкурсів, брак активности у Відділах, що відбивається на їх малих організаційних осягах. Присутні позитивно привітали вістку про недалеке введення нових кляс забезпечення та просили переслати їм відповідну літературу для розповсюдження поміж членами. Збори закінчено перекускою.

„ДЕ МИ СТОЇМО"...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

що тут виросла і студіювала, відкидається і втрачається".

І.Петренко-Федишин також висунула, як причину „ретрогресу" українського мистецтва брак критеріїв, світової перспективи, самокритики, солідної освіти, ширшої візії, знання, та часто наявне тенденційне знеоціновання американського та всесвітнього мистецтва.

Зупинившись на концепції традицій в усіх аспектах національного життя, а особливо в мистецтві, панелістка сказала: „Взагалі, традиція — це позитивне явище в житті національної групи (особливо в діяспорі), яка допомагає зберігати національну ідентичність та культурну окремішність певної групи. Але коли ця традиція стає статичною та сліпо і безкритично постійно наслідуваною, то вона може допровадити до стагнації, застою і в результаті може лишити нас далеко позаду у швидкоминаючому калейдоскопі суспільних та культурних процесів нашої доби".

І.Петренко-Федишин поставила такі програмні завдання перед українськими мистцями: „Важливим під цю пору нам, українським мистцям та інтелектуалам, є не згубити напрямку і цілеспрямованости, які побазовані на відновленні, скріпленні та оздоровленні людини, тобто української людини з широким світоглядом і українською традицією. Отже наше завдання свідомої політичної еміграції комплікується дуальністю: з одної сторони, ми свідомі свого походження та обов'язку зберігти його, з другої — ми є громадянами ширшого світу, який часто не є прихильний, або ж не обізнаний з нашою справою".

Як один з видів ефективної зброї за національне і культурне існування українців, панелістка висунула творення нових і зберігання духових цінностей у науці, мистецтві і культурі, що мають бути поставлені на найвищий рівень досконалости й оригінальности,і включені в світовий культурний процес.

Кожний мистець має обов'язок до самого себе (тобто самовдосконалення, вірність своєму автентичному „я" та не знижування до популярного смаку) і обов'язок до суспільства, в якому живе і з якого походить. Суспільство в свою чергу повинно оцінити і зрозуміти місію мистця та підтримати його морально і матеріяльно.

Як пекуче завдання, панелістка висунула потребу створити музей, що був би показником рівня культури та скарбницею українських духових і мистецьких цінностей.

В церковному будівництві потрібна тісна співпраця і ширша візія громади, архітектів та мистців, щоб будувати українські церкви, ці монументи нашої культури, на найвищому мистецькому рівні.

Українські мистецькі виставки мають бути улаштовані з участю жюрі, бо тепер звичайно вибір мистецьких творів чи мистців є в руках одної особи.

Треба налагодити справу з фаховою мистецькою критикою, якої тепер майже не існує в українській пресі і публікаціях. Загально читана газета „Свобода" повинна мати фахового мистецького критика, який би підносив рівень критеріїв для мистців і плекав розвиток смаку і знання мистецьких вартостей серед публіки.

Ціль українських мистців повинна бути: не згубити своє коріння, але одночасно включитися в сучасний процес світового мистецтва, що зводить мистецтво всіх народів в одно і де кожна національна культура є повноправним членом.

„Інакше, — сказала панелістка, — ми будемо стояти осторонь в нашому гетто, є небезпека, що українське мистецтво цієї доби залишиться на марґінесі, як ще одне недорозвинене етнічне мистецтво".

Питання, відповіді, зауваження

Велика заля Академії була повна людьми, що хотіли почути про те, „де ми стоїмо в мистецтві"? Гострі контроверсійні доповіді викликали чимало питань і зауважень. Тут згадаю лише про деякі.

Проф. О.Федишин зауважив, що панель про стан українського образотворчого мистецтва викликає зацікавлення в інших ділянках, як от в стані української музики, науки тощо. Пропонує, щоб УВАН у ЗСА організувала ряд таких панелів.

Було запитання, як такі мистці,як Архипенко і Гніздовський,творили без мистецької фахової критики. Відповіли, що була критика на їх творчість у французькому і американському середовищах.

На питання про стан іконописного мистецтва С.Гординський відповів, що його треба розглядати як частину церковного оформлення разом з будовою іконостасу і різьбою. Церква сьогодні є чи не єдиним меценатом українських мистців у діяспорі. Тут вони часом теж повинні пристосовуватися до вимог замовців.

Представник Українського Інституту Америки Ю.Реваї пояснив „замкнені двері" браком коштів на оплату сторожа.

Відповідаючи на питання, молоді панелістки ще говорили про прірву, що її відчувають молоді мистці між ідеями, в яких вони зростали, і тим, що вони знаходять у середовищі українців старшої генерації.

Я.Гніздовський сказав, що справа мистців творити, а справа громади організувати умови, що допомогли б мистцям.

На кінець зауважу, що добре було почути голос молодих,і добре, що вони критикували і пропонували нове. Але...Як сказала Ірина Федишин-Петренко в одній з своїх відповідей: „люди є, але праця вимагає часу і посвяти".

ПАТРІЯРХОВІ ЙОСИФОВІ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

зрезиґновано або в почутті фальшивої покори прийняли б такі заборони. Але Патріярх Йосиф знає, що розходиться не про особисте упокорення, але про упокорення цілої помісної Церкви, про прийняття нею добровільного вироку на повільне знищення. Він не лише відкидає ці фальшиві аргументи, що мовчанка в справі патріярхату та щодо важкої долі нашої Церкви в Україні „є в найбільшому інтересі тієї ж таки Української Католицької Церкви"; він також розкриває до неба вопіющу несправедливість такої теорії.

Блаженніший Йосиф стоїть неначе старозавітній пророк у цих змаганнях народу за його „бути чи не бути", на роздоріжжі його історичного буття, вказуючи правильний шлях і перестерігаючи своїх і чужих перед небезпеками. Ось що він сказав недавно одному кардиналові: „Якщо б Рим поборював комунізм з такою ревністю, як він поборює український патріярхат, сьогодні б напевно не було в Римі комуністичного міського уряду!"

Провидіння судило саме йому бути сумлінням народу в найчорнішу годину його існування. Перечитаймо його послання, листи, вдумаймося в його проповіді і звернення. У всіх них звучить оте пророче віще наставлення, як нам бути і що діяти в це „время люте". А його життя і діяльність вказують приклад та є життєвим дороговказом, за яким повинні б іти наші провідники й ми усі.

Великі досягнення в Римі й поза ним в розумінні створених Блаженнішим установ, придбаних об'єктів, розпочатих ініціятив — церковних і суспільних — це все робить Блаженнішого Йосифа церковним провідником історичного формату. Проте, його ідеали, духовість, наставлення, твердість характеру і волі, відвага (у цьому світі пігмеїв, боязливих і мстивих), прямо його геройзм — роблять постать нашого Патріярха унікальною.

Відзначаючи його благословенне 85-ліття, маймо на увазі саме цю сторону його багатогранної особистости та ролі в житті і змаганнях українського народу та Церкви 20-го століття.

ТАРЗАН, Ч. 7705. — Атака на форт

Я йду наперед Тарзане, щоб дізнатися хто це стріляє...

Піду з тобою, Тарзане! Ти краще заопікуйся Сафією, Курте!

Легіонерський форт находиться під сильним напа-

дом... Нема причини турбуватися... Бандитів напевно проженуть!